

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a soudců JUDr. Pavla Faita a JUDr. Martyiny Hiřmanové ve veřejném zasedání konaném dne 6. 12. 2023 v trestní věci obžalované [REDACTED], rozené [REDACTED], narozené [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

takto:

K odvolání obžalované [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 23. 5. 2023 č. j. 7 T 75/2021-897 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaná [REDACTED], rozená [REDACTED], narozená [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinna, že

od listopadu 2018 do 4. března 2021 v [REDACTED], v bytě, který obývala se svým synem [REDACTED], narozeným [REDACTED], a jeho družkou poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], v období od listopadu 2018 do konce roku 2019 s četností nejméně jednou za dva měsíce, od začátku roku 2020 do konce období se zvyšující se četností nejméně dvakrát týdně, poškozenou opakovaně slovně urážela a to i za použití vulgárních výrazů „krávo“ nebo „píčo“, kontrolovala, jak má poškozená uklizeno v pokoji, který užívala poškozená s [REDACTED] a jejich synem [REDACTED], narozeným [REDACTED], jak má uklizeno ve skříni, jak vyčítala nebo utřela prach, jak umyla nádobí, jak ustlala postel, nenechávala poškozené soukromí, vyčítala jí nedostatečnou péči o syna [REDACTED], opakovaně jí vyčítala, že neumí uklízet, že je lempl, že je k ničemu, že je na hovno matka, že nedokázala svého syna normálně porodit ani kojit, opakovaně jí vyhrožovala, že jestli odejde, tak jedinec bez syna, že si poškozená svého syna nezaslouží a že už jej neuvidí, přitom tolerovala násilné chování jejího syna [REDACTED] vůči poškozené spočívající v častém v posledním roce několikrát týdně se opakujícím slovním

ponižování, urážení, vyhrožování a fyzickém napadání, čímž prohlubovala v poškozené pocity bezmoci, přičemž poškozenou v uvedené době také nejméně dvakrát fyzicky napadla a to na přelomu let 2020 a 2021, kdy poškozenou udeřila fackou a poškrábala jí na ruku a dále dne 4. 3. 2021, kdy poškozené vzala z ruky její mobilní telefon, přečetla si, co poškozená píše odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu [REDAKCE], poté vzbudila syna [REDAKCE] [REDAKCE], společně jí nadávali a vulgárně uráželi, [REDAKCE] [REDAKCE] poškozenou fyzicky napadl údery do celého těla a obžalovaná se k němu přidala a udeřila poškozenou fackou do obličeje a držela ji za krk, čímž společně způsobili poškozené kontuzi nosu, kontuzi a exkoriaci dolního rtu a krku, stehna vlevo a lokte vlevo, tímto jednáním vyvolávala a posilovala v poškozené pocity úzkosti, ponížení, strachu, bezmocnosti a bezvýchodnosti jejího postavení a situace, což poškozená vnímala jako těžké příkoří a vyvolávalo to v ní psychické útrapy,

tedy

týrala osobu blízkou žijící s ní ve společném obydlí,

tím spáchala

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], IČ [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE], **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody uplatněným vůči obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

A.

1. Napadeným výše označeným rozsudkem uznal Okresní soud v Chebu obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] vinnou zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se jmenovaná obžalovaná měla dopustit jednáním spočívajícím v tom, že

od listopadu 2018 do 4. března 2021 v [REDAKCE] [REDAKCE], v bytě, který obývala se svým synem [REDAKCE] [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], a jeho družkou poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], v období od listopadu 2018 do konce roku 2019 s četností nejméně jednou za dva měsíce, od začátku roku 2020 do konce období se zvyšující se četností nejméně dvakrát týdně, poškozenou opakovaně slovně urážela a to i za použití vulgárních výrazů „krávo“ nebo „píčo“, kontrolovala, jak má poškozená uklizeno v pokoji, který užívala poškozená s [REDAKCE] [REDAKCE] a jejich synem [REDAKCE] [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], jak má uklizeno ve skříni, jak vytréla nebo utřela prach, jak umyla nádobí, jak ustlala postel, nenechávala poškozené soukromí, vyčítala jí nedostatečnou péči o syna [REDAKCE], opakovaně jí vyčítala, že neumí uklízet, že je lempl, že je k ničemu, že je na hovno matka, že nedokázala svého syna normálně porodit ani kojit, opakovaně jí vyhrožovala, že jestli odejde, tak jedinec bez syna, že si poškozená svého syna nezaslouží a že už jej neuvidí, přitom tolerovala násilné chování jejího syna [REDAKCE] [REDAKCE] vůči poškozené spočívající v častém v posledním roce několikrát týdně se opakujícím slovním ponižování, urážení, vyhrožování a fyzickém napadání, čímž prohlubovala v poškozené pocity bezmoci, přičemž poškozenou v uvedené době také nejméně dvakrát fyzicky napadla a to na

přelomu let 2020 a 2021, kdy poškozenou udeřila fackou a poškrábala jí na rukou a dále dne 4. 3. 2021, kdy poškozené vzala z ruky její mobilní telefon, přečetla si, co poškozená píše odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu [REDAKCE], poté vzbudila syna [REDAKCE] [REDAKCE], společně jí nadávali a vulgárně uráželi, [REDAKCE] [REDAKCE] poškozenou fyzicky napadl údery do celého těla a obžalovaná se k němu přidala a udeřila poškozenou fackou do obličeje a držela ji za krk, čímž společně způsobili poškozené kontuzi nosu, kontuzi a exkoriaci dolního rtu a krku, stehna vlevo a lokte vlevo, tímto jednání vyvolávala a posilovala v poškozené pocity úzkosti, ponížení, strachu, bezmocnosti a bezvýchodnosti jejího postavení a situace, což poškozená vnímala jako těžké příkoří a vyvolávalo to v ní psychické útrapy.

2. Za toto jednání okresní soud uložil obžalované podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let.
3. Dalším výrokem bylo okresním soudem rozhodováno o nároku na náhradu škody, a to tak, že postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalované uložena povinnost uhradit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu škody částku ve výši 590 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z uvedené částky od právní moci rozsudku do zaplacení.
4. Proti tomuto rozsudku si obžalovaná podala včasné odvolání. Podané odvolání zaměřila do výroku o vině, trestu i náhradě škody a písemně jej odůvodnila prostřednictvím svého obhájce podáními ze dne 26. 6. 2023, 18. 7. 2023 a 1. 9. 2023. V rámci první z uplatněných odvolacích námitek obžalovaná poukázala na to, že podle ní soud prvního stupně nerespektoval pokyny Nejvyššího soudu České republiky (který ve svém rozhodnutí ve věci samé již předchozí pravomocná rozhodnutí na základě dovolání obžalované zrušil a mj. uvedl, že: „*Soudy nevyjasnily způsob, intenzitu, četnost a časový rámec jednotlivých jednání obviněné, to vše při respektování zásady in dubio pro reo.*“), ale zcela převrátil zásadu in dubio pro reo. To, co mluví ve prospěch poškozené, bere jako pravdivý fakt, to, co je ve prospěch zásady in dubio pro reo, odmítá.
5. Další uplatněnou odvolací námitkou obžalovaná zpochybňuje procesní postup předsedy senátu při výslechu poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] v procesním postavení svědkyně, který byl proveden v hlavním líčení. Obžalovanou následujícím způsobem interpretované jednání předsedy senátu podle ní jednoznačně zasáhlo do práva na spravedlivý proces:
 „Dotaz obhájce: *rozumím tomu tak, že paní [REDAKCE], pokud replikuji vaše slova, svým jednáním chránila vás, sebe i toho malého proto, aby pan [REDAKCE] vám oběma neublížoval?*
 Předseda senátu obhájci sdělil, že takovou otázku nepřipouští, neboť jsou to spekulace.
 Svědkyně uvádí: *já bych k tomu odpověděla, že rozhodně... přerušena předsedou senátu, že otázka nebyla přípustná, takže odpověď žádná nebude.*
 Obhájce uvádí: *pane předsedo, vím, že můžete nepřipustit otázku, ale jak můžete nepřipustit odpověď?*
 Předseda senátu obhájci sdělil, že *když nezazněla otázka, není na co odpovídat.*“
 Následně obžalovaná argumentuje v této souvislosti tak, že trestní řád však neumožňuje zakázat svědkovi hovořit. Jde o zcela nepochopitelné jednání, které poškodilo obžalovanou v obhajobě. Poškozené chtěla na otázku obhajoby odpovědět kladně. Nebo to lze alespoň přepokládat, vzhledem k předchozí výpovědi. Pokud by byla odpověď kladná, a zdůrazňuje se, že se dá kladná odpověď předpokládat, pak by zde nebyla vůbec naplněna subjektivní stránka jednání ze strany obžalované. Odůvodnění podaného odvolání pak dále obsahuje následující větu s dodatkem, že tato je napsána z pokynu obžalované: „Jen totalitní systémy neumožňovaly svědkovi zastávat se obžalovaného, jen totalitní systémy zabrání ve spontánní odpovědi svědkovi.“
6. V další části odůvodnění svého odvolání obžalovaná zpochybňuje závěr soudu prvního stupně o věrohodnosti výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], z níž vycházel při konstrukci skutkových zjištění vyjádřených ve výroku o vině napadeného rozsudku. V této souvislosti obžalovaná v odůvodnění napadeného rozsudku cituje další pasáž z odůvodnění kasačního rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky na základě dovolání obžalované v nyní projednávané věci, podle

níž: „Pro nedostatek přesvědčivého závěru o době páchaní skutku obviněnou, o intenzitě a četnosti jejího zlého nakládání s poškozenou, osobou blízkou, nemohou obstát skutková zjištění obsažená v tzv. skutkové větě výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně.“ Obžalovaná má tak za to, že je třeba pro platnost výroku o vině a trestu věrohodně doložit: dobu páchaní skutku, intenzitu a četnost. A to vše ve světle další citované pasáže z odůvodnění kasacího rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky na základě dovolání obžalované v nyní projednávané věci: „Je namístě připomenout, že k naplnění znaku týrání nepostačuje uplatňování dominance ve vztahu osob blízkých, nedostatek empatie ani to, co je nazýváno vztahovou asymetrií (vztah má mj. mnoho složek, v jejichž rámci nemusí platit stejné vzorce symetrie), nepostačuje k němu ani velmi neuspokojivé a konfliktní soužití, byť může pro poškozenou osobu znamenat traumatické prožívání a přinést i následky v podobě jistých psychických útrap.“ V rámci takto uplatněné odvolací námitky obžalovaná zpochybňuje správnost skutkových zjištění soudu prvního stupně. Na podporu této námitky pak obžalovaná zmiňuje následující skutečnosti týkající se doby skutku a věrohodnosti poškozené: Pokud je obžalované kladeno za vinu, že se jednání měla dopustit *od listopadu 2018 do konce roku 2019 s četností nejméně jednou za dva měsíce, od začátku roku 2020 do konce období se zvyšující se četností nejméně dvakrát týdně*, pak soud prvního stupně sám připouští, že ve vztahu k tomuto závěru nemá žádný jiný přímý důkaz než výpověď poškozené.

7. Obžalovaná naznačenou argumentaci v odůvodnění svého odvolání rozvádí tak, že soud prvního stupně dospěl k závěru, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] je obecně věrohodná. *To opřel o dva základní momenty: a) jak poškozená působila; b) o znalecký posudek znalce PhDr. [REDAKCE].* K tomu obžalovaná předeslala, že soudní znalec zpracoval svůj posudek bez znalosti potřebných informací, a to v roce 2021, jen na základě osobního pohovoru s poškozenou, aniž měl zcela podstatné informace ohledně poškozené, jejího dětství a dospívání a trestné činnosti. Dále zmiňuje pasáže ze svědecké výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE], matky poškozené, v rámci níž uvedla: „*Otec (poškozené) byl zadlužený a nepracoval, stal se z něj bezdomovec, měl bujnou fantazii. Pokud jsem uváděla, že si [REDAKCE] hodně vymýšlela v dětství, chodily jsme do pedagogicko-psychologické poradny, pak jsme byly i u paní psychologů. ... Furt jsme jí domlouvali, i sourozenci, že nesmí lhát, abychom pak věděli, co je pravda a co je lež, že pravda vyplave na povrch a všechno se ukáže, tím jsme jí to dokazovali. ... V některých těch lžích [poškozená] byla věrohodná, nepoznali jsme, že lže. To bylo vždycky jenom, když potřebovala na sebe upoutat tu pozornost, jestli to bylo jednou za rok. .... Pokud jde o to, jestli je dcera hádává, že by se hodně hádala, to zase ne, ale když jí někdo něco vytkne a má pravdu, tak se brání, dokáže se ozvat. ... Ptala jsem se [REDAKCE], proč si vymyslela smrt svého otce, já jsem jí vynadala. Já jsem jí vynadala, jestli není bloupná, že může přitížit i mně, že z toho může být velkej průšvih, jelikož pracuju v nemocnici na ARU a odpojovat pacienty je trestný čin. Ona tvrdila to, že tatínek měl autonehodu a že ležel v [REDAKCE] a z [REDAKCE] že ho převezli sem do [REDAKCE] k nám na ARO a já že jsem ho měla odpojit od přístrojů a tatínek umřel.“* Obžalovaná dále poukazuje na svědeckou výpověď sestry poškozené paní [REDAKCE] a dále na to, že při dokazování byl předložen spis sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE], kdy bylo zjištěno, že poškozená si vymyslela vlastní loupežné přepadení. K tomu je třeba dodat, že poškozená byla opakovaně policií poučena o trestně právních důsledcích, pokud její tvrzení jsou nepravdivá, přičemž poškozená opakovaně potvrdila loupežné přepadení. Dokonce přesně popsala i podobu pachatele. Po několika měsících, vynaložení značných finančních zdrojů, pak Policie České republiky konfrontovala poškozenou, že si vše musela vymyslet, což pod tíhou důkazů přiznala. Uvedla, že tak činila, aby zvýšila pozornost jejího druhá, který chtěl od ní odejít, protože měla být těhotná. Jednalo se o pana [REDAKCE], který následně do spisu uvedl, že těhotná nebyla, byli mezi nimi často spory a scény, když uvedl (str. 31 spisu), že si přepadení vymýšlela opakovaně. Dokonce si vymyslela, že ji sexuálně zneužíval její otec. Zcela zásadní dle obžalované je, že při tomto smyšleném loupežném přepadení mělo dojít i k násilí, kdy na služebně ukázala modřiny. Pokud se přepadení neuskutečnilo, pak modřiny pocházejí z jiného jednání. Pokud soud prvního stupně v odstavci 10. odůvodnění napadeného rozsudku uvádí: *I z tohoto svědectví bylo patrné, že svědkyně byla opatrná ohledně tobo, zda může sestře věřit, nicméně fotografie zranění poškozené svědkyni přesvědčily, že poškozená mluví pravdu, sama sobě by si totiž poškozená nikdy neublížila.* Pak je dle obžalované zřejmé, že i zde soud prvního stupně hodnotí důkazy opět jen ve prospěch poškozené. A nebere v potaz již minulé jednání. S tím vším byl následně konfrontován při výslechu znalec PhDr. [REDAKCE], který uvedl, že setrvává na svém hodnocení. Uvedl, že sice tyto informace při sepsání posudku neměl, ale trvá si na svém závěru, že

poškozená je věrohodná. S tím obžalovaná podstatně nesouhlasí. Uvedla, že proto byl zadán nový znalecký posudek, kdy byly znalkyni Mgr. et Mgr. [REDACTED] položeny tyto otázky: „a) zdali paní [REDACTED] je obecně/konkrétně věrohodná; b) zdali trpí bájnou lhavostí; c) zdali posudek Dr. [REDACTED] obстоjí po doplněném dokazování po zrušení rozsudků Nejvyšším soudem České republiky, zvláště po té, co vypověděla sama poškozená k údajnému, vymyšlenému napadení, její matka a její sestra.“ Obžalovaná má zcela za to, že poškozená je zcela nevěrohodná, a to jak v časovém údobí, tak v rozsahu popisu skutku. Pokud soud prvního stupně došel k závěru „od listopadu 2018 do konce roku 2019 s četností nejméně jednou za dva měsíce, od začátku roku 2020 do konce období se zvyšující se četností nejméně dvakrát týdně...“, pak k tomuto „právnímu“ závěru není žádný důkaz, kromě tvrzení poškozené, které jsou si a) sobě vylučující či popírající b) značně nepřesná. Poškozená ve své výpovědi uvádí 6x datum 2018: a) *Ze strany pana [REDACTED] ke prvnímu napadení v listopadu 2018. To se ještě paní [REDACTED] zdržovala, že mě neurážela, ani fyzicky nenapadala v tu dobu, to se začalo stupňovat postupem času, co to dělal pan [REDACTED], tak pak i paní [REDACTED].* Tedy paní [REDACTED] uvádí, že v listopadu 2018 jí napadal syn obžalované. Přímou uvádí, že to nebyla sama obžalovaná, mluví o vzdálenější budoucnosti, značně nekonkrétně. b) *Syn se narodil [REDACTED]. Začala se projevovat nespokojenost s úklidem, že třeba jsem špatně vytřela, špatně jsem utřela pruch, zdál se jí nepořádek v dětském pokoji.* Zde je jen konstatováno, že obžalovaná chtěla, aby bylo doma uklizeno. c) *K napadání ze strany pana [REDACTED] docházelo skoro furt, pokaždý něco bylo. Ze začátku to bylo párkrát do týdne, pak už člověk má pocit, že je to každý den, a když jsem odcházela, tak to bylo každý den. K prvnímu napadení došlo v listopadu 2018 a pak už se to stupňovalo.* Zde mluví vyloženě jen o synu obžalované. d) *V době let 2018, 2019 mě paní [REDACTED] furt kontrolovala, napomínala mě, co dělám špatně nebo že to není podle jejích představ a že jsem třeba kráva, ale nebyly to ještě ty drsný urážky skrz malýho. Týkalo se to úklidu a stavu domácnosti.* Zde sama poškozená uvádí, že v roce 2018 a 2019 byla jen kontrolována, ale nebyly to ty drsné urážky. „Ano, je možné, že pokud řekla obžalovaná (což jakkoliv nepotvrzuje), že poškozená je kráva, tak to může být vnímáno jako příkoří, ale copak se chlapi běžně neoslovují „ty debile, ty vole, ty píčo“? Stačí si stoupnout na jakoukoliv zastávku MHD a poslouchat dnešní mládež. Či zajít do klasické pivní hospody, nebo na zápas fotbalu. Nejde o schvalování takového projevu, ale o uvedení do reality, že takovéto oslovení není výjimečné.“ Tedy sama poškozená vylučuje roky 2019 a 2020 jako roky, kdy by docházelo k těžkým urážkám, tedy k útokům, které by měly být těžké. e) *V roce 2018 a 2019 už padaly z její strany nadávky ve vztahu k mojí osobě, že jsem neschopná kráva, že nic neumím udělat pořádně, že jsem to udělala špatně, že se nedokážu postarat o syna ani o jejího syna a takový podobný.* V této době byla frekvence výřeků třeba dvakrát do měsíce. Některé výřky byly oprávněné, řekla jsem si kolikrát. Poškozená sama přiznává, že její chování neodpovídalo očekávání obžalované. Znovu je nutné říci, že oslovení krávo je sice neslušné, ale zcela běžné. Je bohužel smutnou pravdou, že zvláště řada mužů častuje svoje ženy „Ty krávo“, ale jistě se nejedná o trestně právní jednání. A to ani, pokud je toto oslovení častější. Zvláště, pokud prostě poškozená nenaplnovala představy o úklidu. Je jistě možné volit slušnější termín, ale je třeba upozornit, že každý rodič každé dítě téměř denně od malíčka upozorňuje, že si má uklízet, dítě to opakovaně nedělá a rodič je stále více expresivnější. S věkem přidává na intenzitě svého hlasu, zvláště v pubertě. Ani zde nejde o kriminální chování, byť křik rodičů je zcela běžný. Pokud by soud aproboval, že křik a nadávky na dítě jsou trestně právního charakteru, pak obhájce poškozené obratem podá cca dvacet trestních oznámení na rodiče dětí, které jsou spolužáky jeho tří dětí, když byl přítomen vypjatým, opakovaným konfliktům, zvláště pak i mezi rodiči při rozvodu. Obžalovaná v návaznosti na výše zmíněnou argumentaci cituje pasáž z judikatury Ústavního soudu České republiky, že *platí, že v trestním právu se uplatňuje zásada subsidiarity trestní represe a že trestní právo představuje v systému právní regulace příslovečně ultima ratio. To znamená, že nikoliv každé jednání, které se ukáže být iracionálním, nebospodárným či dokonce protiprávním, je nutné i jednáním, které by mělo být potrestáno prostředky trestního práva.* Předně však obžalovaná popírá, že by poškozenou oslovovala ty píčo, krávo neschopná a podobně jakkoliv často, či snad jen občas. I kdyby, pak by šlo max. o přestupek, nikoliv o trestný čin. f) *Užívala jsem marihuanu a nebylo to pravidelně, bylo to občas a bylo to od roku 2018 a že jsem si párkrát zahulila.* Toto je poslední zmínka o roku 2018 - a to zcela podstatná. Poškozená sama uvádí, že od roku 2018 občas hulila trávu. Sama poškozená uvádí, že konflikty začaly od roku 2018, tedy od

doby, kdy začala brát drogy. Soud prvního stupně se touto linkou vůbec nezaobíral, přičemž je zcela samozřejmé, že uživatel drogy, zvláště marihuany, má k životu podstatně volnější přístup. Naopak obžalovaná každý den vstávala kolem 5. hodiny ráno, aby jela do zahraničí pracovat, pracovala 8 hodin a vracela se kolem 16. až 17. hodiny. Pracovala na poškozenou, která u ní bydlela a měla velké dluhy a exekuce. Pokud pak našla byt v neuspokojivém stavu, zvláště poté, co poškozená porodila dítě, tedy byla celý den doma, a zvláště byla-li pod vlivem drog, je zcela pochopitelné, že toto vedlo k eskalaci projevů, když však příčina byla jednoznačně u poškozené, nikoliv obžalované. Obžalovaná má tak za to, že soud prvního stupně zcela a jednoznačně nesplnil podmínku, kladenou Nejvyšším soudem České republiky, aby zjistil dobu páčání skutku. Pokud došel k závěru, že skutek byl páčán od listopadu 2018, pak k tomu nevede žádný důkaz; ani výpověď poškozené, která naopak uvádí, že od listopadu zde byly útoky syna obžalované, nikoliv obžalované samotné.

8. V další části argumentace v odůvodnění podaného odvolání vytýká obžalovaná i to, jakým způsobem soud prvního stupně vyhodnotil (v kontextu s výše zmíněným rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky v řízení o dovolání obžalované) i intenzitu předmětného jednání obžalované. To, co popisuje poškozená - je předně konfliktní a neuspokojivé soužití - ze strany poškozené. Je pravda, že v průběhu několika let padly dvě facky, ale znovu je třeba poukázat na to, že poškozená byla uživatelkou drog, kdy jednání pod vlivem drogy je někdy velmi afektované a agresivní. Dát facku je zcela nepřijatelné, ale samotná facka nemá intenzitu trestného činu. Pokud soud prvního stupně uvádí, že obžalovaná v roce 2021 měla poškozenou po face držet za krk, pak pro toto není jediný důkaz. Naopak, jde o jednání nepředstavitelné, když útok měl započít syn obžalované, obžalovaná se měla až později připojit - a dát facku. Proč a jak by měla poškozenou držet za krk, při útoku syna, je téměř až fyzicky nemožné. Toto jednání obžalovaná popírá, facku přiznává. Jde-li o způsob, ten soud prvního stupně popisuje na základě toho, jak byla mezi poškozenou a obžalovanou řešena otázka úklidu. Podle obžalované je také zcela zásadní skutečností, že ložnice nebyla ložnicí jen poškozené, ale i prostorem, kde bydlel její syn a vnuk. Pokud syn souhlasil, že může jako majitelka bytu vstupovat do místnosti, kde žije syn a vnuk, pak se nedá jakkoliv konstatovat, že nenechávala soukromí poškozené. Krom toho to byl i dětský pokojíček a je nepředstavitelné, že pokud dítě brečí v postýlce, že by babička nechala dítě brečet. Ve vztahu k otázce intenzity stíhaného jednání obžalovaná mj. dále soudu prvního stupně vytýká, že v odůvodnění svého rozhodnutí neodkazuje na žádné relevantní rozhodnutí, psychologický výzkum, či jiný návod, dle kterého určil, že jednou za dva měsíce říci někomu, že je kráva, je trestné. Pokud by tato premisa byla správná, pak by čtvrtina republiky páchala denně trestné činy, zvláště mládež a pivaři a sportovní fanoušci. O intenzitě od roku 2020 nelze ani hovořit, protože jde o údaj, který nemá oporu v žádném dokazování. Poškozená uvedla, že: „Fyzicky mi nikdo nebránil, abych se odstěhovala. A dále uvedla: *Strach, že přijdu o syna, spočíval v tom, že paní [redacted] s panem [redacted] mi předhazovali to, že mají peníze, že si zaplatí právníky a že udělají všechno pro to, abych toho malýho neviděla. Teď už vím, že to možný není, ale v tu dobu jsem s tím žádnou zkušenost neměla a měla jsem ty obavy a strach z toho. A brala jsem to tak, že já kdybych odešla z té domácnosti, tak bych začínala od nuly, i tak jsem začínala od nuly, takže jsem si musela sehnat bydlení, nábytek a všechny tyhle věci, abych vůbec se o toho syna dokázala postarat v ten moment.*“ Tento strach však dle obžalované zažívají všechny ženy, ale občas i muži, když dochází k rozvodu. Téměř všichni manželé, kteří se blíží ke svému rozvratu, pravidelně užívají argumentaci ohledně minimálních alimentů, začátku znovu, advokátů, atd.. Bohužel jde o zcela standardní situaci, které není dobrá, že existuje, ale je. Než dochází k rozvodu, zcela standardně jde o období mnoha měsíců až let, když se manželé občas hrubě urážejí a zastrašují. Přesto nejde o trestné jednání. Pokud tedy soud prvního stupně ve skutku popisuje, že opakovaně jí vyhrožovala, že *jestli odejde, tak jediné bez syna*, pak přesně činí to, co Nejvyšší soud České republiky na předchozím rozsudku kritizuje již ve svém usnesení, protože se nerozlišuje, kdo vyhrožoval. Poškozená totiž uvádí: „*spočíval v tom, že paní [redacted] s panem [redacted] mi předhazovali to*“. Zde dochází opět k prolnutí osob, když poškozená nedokázala sama určit, kdy to byl druh a kdy tchýně. Předně však nejde o vyhrožování v trestně právním smyslu, ale o konstatování, že babička učiní vše proto, aby se vnukovi dařilo dobře. Krom toho sama poškozená uvádí: „*To bylo furt. Ona to potom nedělala kvůli sobě, ale kvůli panu [redacted], protože přesně věděla, že když se [redacted] probudí s tím, že něco bude jinak*

udělaný, tak bude křičet a bude zase konflikt a bude dusno. Dějala to ze strachu, aby nekřičel na nás obě. Já si myslím, že většinu tady těch věcí dělala kvůli tomu, že sama měla strach skrz pana [REDAKCE], že bude křičet a bude zase agresivní.“ Tedy je dle obžalované zřejmé, že zde není vůbec naplněna subjektivní stránka jednání. Není zde ale naplněna ani objektivní stránka činu, když zde nikdy nebyl úmysl, tedy jednání, působit újmu, která je protiprávní. Svěření do střídavé péče není totiž protiprávní újma. Vzhledem k tomu, že jednou z úvah soudu ve vztahu k vině a trestu byla i skutečnost, že obžalovaná zasáhla do psychického stavu poškozené, pak je nutné pečlivě odlišit, zdali jde o jednání obžalované, či syna obžalované. To však soud, ani psycholog Dr. [REDAKCE] nedokázal rozlišit.

9. V další části odůvodnění odvolání obžalovaná cituje část výroku o vině napadeného rozsudku:
 „[REDAKCE] [REDAKCE] poškozenou fyzicky napadl údery do celého těla a obžalovaná se k němu přidala a udeřila poškozenou fackou do oblůčce a držela ji za krk, čímž společně způsobili poškozené kontuzi nosu, kontuzi a exkoriaci dolního rtu a krku, stehna vlevo a lokte vlevo.“ Následně zmiňuje, že však poškozená uvádí: „Obledně tobo, jak dokážu odlišit, kdo mě kdy ubodil při tom druhém incidentu, tak uvádím, že vím, že mě ubodila paní [REDAKCE], protože v tu dobu přestal pan [REDAKCE]. Nedokážu říct, kolikrát mě udeřil pan [REDAKCE], tam to bylo o dost víc, než paní [REDAKCE].“ [REDAKCE] st., bratr obžalované uvedl: „Ty problémy, co jsem vám říkal, to je taky svým způsobem stěžování, že dlouží támhle, támhle, pohřbila svého tátu, ačkoliv je živý. Vybarvím si, že mi maminka říkala, že si poškozená dovolila nazvat obžalovanou krávou. Prakticky za to dostala tu facku, to mi říkala [REDAKCE] ... Od té doby, co se toto stalo, jsem se s ní bavil, řekla, že měla spory s [REDAKCE], že by se jí měl omluvit, ale když jsem se jí ptal, to už probíhalo soudní řízení, tak jsem se jí ptal na to, proč, když už měli oni spory, proč si je nevyříkali a proč do toho tahají moji sestru, která jim naopak pomáhala. Ona řekla, že jí tam tahat nechtěla, že jí tam zatahla policie, pan [REDAKCE] a že prakticky dostala od mojí sestry jednu facku a tu dostala údajně právem, protože se nechala nějak vytočit nebo to prostě nevydržela a něco asi sestře řekla, ale co, to nevím. ... Když jsem jí říkal, vy jste plnoletý, proč by měla ona za vás zodpovídat, tak jsem se jí ptal, proč tam zatahla tu [REDAKCE] a ona řekla, že tam prostě byla jenom jedna facka, kterou dostala oprávněně. Na to je i ten audiozáznam. Na to, proč oprávněně dostala facku, řekla, že byla drzá. Neslyšel jsem drzost paní poškozené vůči paní obžalované, ale když chodila poškozená do toho obchodu do toho železářství, tak už tenkrát si tam dovolovala přespříliš ke svému otci.“ Zde tedy bratr obžalované vysvětluje důvod první facky. V této souvislosti obžalovaná uvádí, nechť si soud udělá názor sám, ale pokud snacha, o kterou se tchýně stará, je celý den doma, tchýně vstává v 5 hodin ráno a pracuje, a snacha nazve tchýni krávou, pak je zřejmé, že tomu něco předcházelo - a pak facka je pochopitelná (byť ne zcela správná). Krom toho, pokud byla opět pod vlivem drogy, pak jde o zcela pochopitelný prostředek. Pokud jde o druhou facku, poškozená uvádí: „Jestli mě paní [REDAKCE] dvakrát fyzicky napadla a to jenom fackou a že mě poškrábala.“ Soud prvního stupně dle obžalované opět ignoruje zásadu *pro dubio in reo*. Poškozená uvádí, že dostala jednu facku, svědek také, obžalovaná tvrdí, také, že jednu, soud však dospěje k jinému názoru, aniž vysvětlí, proč tyto výpovědi ignoroval. Podle obžalované je také nepochopitelné, proč soud prvního stupně ignoruje, že poškozená častovala obžalovanou také slovy „ty krávo“, zlé jednání v tom nespátřuje, ale u obžalované toto hodnotí jako chování zlé.

10. V další pasáži odůvodnění odvolání obžalovaná cituje pasáže z judikatury Ústavního soudu České republiky a zdůrazňuje, že ve věci existuje jediný přímý důkaz, kterým je výpověď poškozené. Podle obžalované soud prvního stupně ohledně její věrohodnosti odkázal na znalce PhDr. [REDAKCE], který tvrdil, že poškozená nemá důvod si vymýšlet. Obžalovaná vytýká okresnímu soudu, že se vůbec nezabýval motivem jednání obžalované. Obžalovaná se řadu let o poškozenou starala. Přenechala jí svojí ložnici a sama bydlela na gauči v obýváku. Pracovala každý den, zatímco poškozená měla exekuce. Bratr obžalované uvedl: „Nevím, ale myslím si, že když bydlí někdo u někoho v bytě, tak by měl čít jeho zásady jak ohledně úklidu, tak ohledně rušení nočního klidu, tak ohledně chování. Tam docházelo k tomu, že moje sestra přišla na různé lži a podvrhy od [REDAKCE], protože ona tvrdila například, že jí umřel táta. Já říkám, jak jí mohl umřít, když jsem ho včera viděl ve městě. Jenže ona si to vymyslela. Pak tam bylo druhý, že jí začaly chodit obsílky od exekutora nebo od nějakých společností, že dlouží tam, tam, tam.“ Poškozená uvedla: „Měla jsem exekuce, ale ty byly udělaný ještě předtím, než jsem byla s panem [REDAKCE] a proběhlo to v tu dobu, když jsem s ním byla, ale nevěděla jsem o nich, pak se zaplatily. Zaplatily se v roce 2021, zaplatila jsem je já. Bylo tam přes 20 000 Kč. Zaplatila jsem to a byla u tobo i paní [REDAKCE]. Prostředky na zaplacení jsem si půjčila od své

babičky.“ Jak ale bylo při dokazování dle obžalované zjištěno, pak poškozená dostala na nemajetkovou újmu, v rámci trestního řízení ve věci jejího bývalého přítele pana [REDAKCE], částku 150 000 Kč, kterou však všem zatajila své matce a příbuzným, řekla to jen matce obžalované a své sestře. Kam takto vysoká částka „zmizela“ nebylo dodnes vysvětleno. Sestra poškozené přímo uvedla: *Měla dostat asi 150 000 Kč, ale nevím to jistě. Nemám povědomost, co se s těmi penězi stalo, já jsem se o to nezajímala.* Tyto finance obdržela, tuto informaci zatajila jak širší rodině, pak předně nalézacímu soudu. Poškozená tak opakovaně uvádí jen informace, které jsou pro ni výhodné, a zcela vědomě manipuluje se skutečností. Motiv jednání obžalované naopak poškozená sama naznačuje ve své výpovědi, kterou soud prvního stupně ukončil bez opory v zákoně. Pokud soud prvního stupně uvádí, že poškozená neměla důvod si vymýšlet, jaký měla důvod poškozená si vymyslet: a) její matka na svém pracovišti, jako zdravotní sestra, chce zabít svého manžela?, b) vymyslet si o několik let dříve smrt a pohřeb svého otce?, c) vlastní loupežné přepadení a několik měsíců „vodit policii za nos?“ Pokud soud prvního stupně uvádí, že motivem pro lež ohledně loupežného přepadení měl být rozchod, říká tím, že toto je motiv vhodný a akceptovatelný? Soud prvního stupně zcela jde proti odůvodnění nálezu, který uvádí: *Požadavkem na řádné odůvodnění je nutno rozumět přiměřenou míru odůvodnění. Jako celek odůvodnění rozhodnutí musí účastníkům řízení umožňovat seznatelnost těch úvah soudu, jež byly relevantní pro výsledek řízení, a tím jeho přezkoumatelnost z hlediska zákonnosti i věcné správnosti.* K tomu obžalovaná dodává, že matka i sestra, ale i bývalý přítel poškozené, shodně uvádějí, že poškozená si vymýšlela vždy proto, aby na sebe upoutala pozornost. Následně pak cituje pasáže z výpovědí matky a sestry poškozené. Podle obžalované naopak vymyšlené skutečnosti poškozené v průběhu jejího celého života dávají jednoznačnou odpověď, že poškozená si opakovaně vymýšlí, aby na sebe upoutala pozornost, aby byla litována a označena za oběť. Dodává, že obžalovaná je stíhána pro úmyslný trestný čin a úmysl je nutné prokázat. Pokud zde není motiv, pak zde není ani úmysl. Jak podotýká i Nejvyšší soud ve svém usnesení, pak bouřlivá domácnost není kriminální prostředí. To, že obžalovaná, možná, občas viděla jednání syna, které nebylo správné a dobré, je možná lhostejností, možná strachem. Ale poškozená dokonce říkala, že motivem obžalované byla ochrana poškozené! Matka i sestra poškozené uvedly, že měly poznatky, že domácnost je bouřlivá; jsou tedy i ony vinny, že věc neoznámily orgánům činným v trestním řízení?

11. Poté, co obžalovaná předložila odvolacímu soudu avizovaný znalecký posudek Mgr. et Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 31. 8. 2023, argumentaci jí podané odvolání doplnila. V dalším odůvodnění svého odvolání v podstatě popisuje závěry zmíněného znaleckého zkoumání jmenované znalkyně, které zní, že: *„Vámi předložený znalecký posudek PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE], který je zapsán v jeho deníku znalce zapsán pod číslem „ - [REDAKCE] - „, dne 28. 06. 2021 po stránce formální nespĺňuje podmínky pro text znaleckého posudku v souladu s platnou legislativou ani odbornými zvyklostmi pro zpracování znaleckých posudků. Po formální stránce je zpracování znaleckého posudku zatíženo zásadními vadami neodstranitelné povahy. – Jejich odstranění předpokládá přepracování celého textu znaleckého posudku. Po stránce věcné i obsahové nespĺňuje podmínky pro text znaleckého posudku v souladu s platnou legislativou ani odbornými zvyklostmi pro zpracování znaleckých posudků. Po stránce věcné a obsahové je zpracování znaleckého posudku zatíženo zásadními vadami neodstranitelné povahy. – Jejich odstranění předpokládá nastudování trestního spisu v celém rozsahu a trestních spisů dalších, ve kterých figurovala posuzovaná [REDAKCE] [REDAKCE], seznámení se se spisovou dokumentací pracoviště, které ji mělo v minulosti v psychologické péči v souvislosti s její lhavostí, provedení nového psychologického vyšetření v adekvátním rozsahu, jeho vyhodnocení a komparaci zjištěných dat. Poté provedení znalecké úvahy a vypracování závěrů nových; tzn. vypracování nového znaleckého posudku. Poznámka znalkyně zní: Předložený znalecký posudek je třeba odmítnout tedy proto, že nespĺňuje kritéria objektivitě odborné forenzní psychologické práce, je naprosto nepřezkoumatelný, nevychází z dostatečného množství podkladů, je zcela opominuta odborná pečlivost znalecké práce. Závěry znaleckého posudku jsou vadné.* Obžalovaná v této souvislosti podrobně uvádí argumentaci znalkyně, kterou použila v jí zpracovaném znaleckém posudku, a poukazuje na to, že soud prvního stupně přitom považuje znalecký posudek PhDr. [REDAKCE] jako zásadní důkaz pro uznání viny. Obžalovaná vyzdvihuje, že pokud nebyla dodržena formální stránka znaleckého posudku zpracovaného PhDr. [REDAKCE], pak tento posudek není možné vzít jako důkaz proti obžalované. Dále v odůvodnění odvolání obžalovaná interpretuje další výhrady znalkyně týkající se vlastního znaleckého vyšetření poškozené ze strany PhDr. [REDAKCE] a jím při vyšetření užitých metod, mj. i toho, že se podrobněji nezajímala

o rodinu poškozené, rodinné vazby, atd., že chybí deskripce partnerských problémů poškozené v minulosti. Rovněž poukazuje na to, že znalkyně posudku PhDr. [REDAKCE] vytýká, že si nevyžádal spis týkající se partnerského vztahu s [REDAKCE] [REDAKCE], příp. dalšími partnery, a nevyžádal si ani zprávy z Pedagogicko-psychologické porady, případně zprávy psychologů či psychiatrů, kteří měli poškozenou v minulosti ve své péči, a byla-li léčena neurologicky v souvislosti s [REDAKCE], pak že v takovém případě chybí i zpráva o hospitalizaci a příp. další neurologické lékařské zprávy. Mj. obžalovaná cituje pasáž posudku Mgr. et Mgr. [REDAKCE], v níž tato uvádí, že část znaleckého posudku označovaná ve Vyhlášece jako „Posudek“ ve znaleckém posudku PhDr. [REDAKCE] chybí zcela, tzn., že PhDr. [REDAKCE] neuvádí popis postupu při analýze dat ani výsledky analýzy dat z nalézací části svého znaleckého posudku, tzn., co lze vyvodit z listin, co z psychologického vyšetření – údajů rodinně anamnestických i z osobní anamnézy, na co lze usuzovat na základě provedeného rozhovoru a výsledků testových metod. Zmiňuje i pasáž, kdy jmenovaná znalkyně uvádí, že v jejím znaleckém posudku není (a ani na základě výstupů z psychologické diagnostiky nemohla být) zmiňována deskripce osobnosti poškozené, ačkoliv na ni byl znalec zadavatelem znaleckého posudku tážán. K tomu je doplňováno, že znalec se nezabýval možnými zkresleními až nepravdami uváděnými v anamnéze (srov. kupř. výroky o otci posuzované „... já ho jako otce neberu, nic o něm nevím.“ s tím, co o vztahu posuzované s jejím otcem sdělili svědci v průběhu hlavního líčení). Po podrobném rozebrání jednotlivých výhrad znalkyně je pak v odůvodnění zmiňováno i závěrečné shrnutí, podle něhož *znalecký posudek PhDr. [REDAKCE] představuje text, který je po formální stránce zcela vadný a neodpovídá ani platné legislativě ani odborné metodologii, a představuje text, který je po věcné i obsahové stránce vadný. Předložený text svědčí pro nedostatečnou práci s podklady zadavatele, které víceméně chybí a není možné jejich prostřednictvím po odborné stránce uchopit to, k čemu se má znalec vyjádřit. Dále tento text svědčí pro nedostatečnou práci s psychologickou diagnostikou i s forenzní diagnostikou. Předložený text má vady věcné i obsahové, nerychází z objektivních dat, což se týká i psychologického vyšetření. Problémem se jeví opomenutí geneze a charakteru jejich fabulací v průběhu vývoje osobnosti, resp. pithiatických rysů, posuzované, na které upozorňovala řada svědků včetně jejich rodinných příslušníků, jakož i opomenutí skutečností dalších, které se týkají lékařských zpráv a spisového materiálu Policie České republiky v případě zastavovaného trestního řízení v důsledku lhaní [REDAKCE] [REDAKCE], stejně jako trestního řízení, kdy byla v postavení poškozené v trestní věci bývalého partnera [REDAKCE] [REDAKCE]. Tyto podklady měl znalec po zadavateli posudku požadovat. Znalec měl na nedostatečné množství podkladů zadavatele upozornit, tuto otázku s ním měl řešit. Stejně tak měl řádně sejmout anamnestická data, vést obvyklým způsobem rozhovor s posuzovanou a odpovídajícím způsobem ji vyšetřit. Text znaleckého posudku je třeba odmítnout i z toho důvodu, že v průběhu času vystaly okolnosti, s nimiž znalec nebyl seznámen, v době, kdy zpracovával posudek, je nemohl znát, a přitom se jedná o skutečnosti významné a důležité. Proto je poněkud neobvyklé, že i když byl s některými z nich konfrontován při svém slyšení před soudem v samém závěru hlavního líčení, na svých závěrech setrval. Z výše uvedeného je dle obžalované zcela zřejmé, že nejen posudek Dr. [REDAKCE] nemůže obstát, a to ani částečně, ale ani rozsudek, kterým byla obžalovaná odsouzena.* Je zcela nepochybné, že vnímání poškozené je nejen subjektivní, ale předně účelové, a proto nelze jakkoliv věřit tomu, co interpretuje soud prvního stupně jako trestné jednání obžalované.

12. Závěrem obžalovaná prostřednictvím svého obhájce navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek „změnil a obžalobu zamítl“.
13. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni intervenující ve veřejném zasedání u odvolacího soudu označil odvolání obžalované za nedůvodné a navrhl jeho zamítnutí postupem podle § 256 trestního řádu.
14. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se prostřednictvím své zmocněnkyně vyjádřila k právě popsanému odvolání obžalované tak, že napadený rozsudek splňuje všechny požadavky na něj kladené a má za to, že by mělo být odvolání obžalované zamítnuto.

B.

15. Krajský soud v Plzni jako soud druhého stupně přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu z podnětu výše uvedeného odvolání obžalované zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním (tj. výrok o vině napadeného rozsudku i výrok o trestu, který byl obžalované

uložen, a výrok o náhradě škody). Přezkoumal i správnost postupu předcházejícího řízení, to vše z hlediska vytýkaných vad. Napadený rozsudek tak přezkoumal v celém rozsahu. K vadám, které odvoláním nebyly vytýkány, odvolací soud mohl přihlídnout jen, pokud měly vliv na správnost a zákonnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Taková situace nastala. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl krajský soud k těmto závěrům.

16. Předně zdejší soud konstatuje to, co je zřejmé již z odůvodnění podaného odvolání, tj. že se zdejší soud trestní věci obžalované v odvolacím řízení zabývá již podruhé. I vzhledem k argumentaci obžalované v jí podaném odvolání je pak nezbytné v úvodu nejprve připomenout dosavadní genezi této trestní věci, zejména její fáze řízení před soudem. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chebu podala k Okresnímu soudu v Chebu dne 14. 7. 2021 obžalobu ze dne 12. 7. 2021 pod č. j. [REDAKCE], v níž kladla obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] za vinu spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a obžalovanému [REDAKCE] dále též spáchání přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku (jejich trestní stíhání za užití shodné právní kvalifikace bylo zahájeno dne 25. 5. 2021).

17. Okresní soud prvním rozsudkem ze dne 27. 4. 2022 pod č. j. 7 T 75/2021-612 uznal oba obžalované pod bodem 1) výroku o vině vinnými zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění vyjádřených v uvedeném rozsudku dopustili tím, že v době nejméně od podzimu 2018 do 4. března 2021 v [REDAKCE], okr. týž, [REDAKCE], v domě a bytě, který společně obývali oba obžalovaní a poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE], družka obžalovaného [REDAKCE], poškozenou opakovaně ponižovali, uráželi, omezovali v kontaktu s rodinou a přáteli, kontrolovali, jak má uklíženo a co dělá, přičemž v době od podzimu 2018 do října 2019 šlo o sporadické výstupy, avšak od listopadu 2019 se toto začalo stupňovat, když psychické ponižování bylo doplněno fyzickým napadáním poškozené ze strany obžalovaného a intenzivita jednání zejména ze strany obžalovaného se stupňovala do každodenního slovního a fyzického napadání poškozené v posledním roce, kdy

obžalovaný [REDAKCE] takto soustavně poškozenou vulgárně urážel, nadával jí a slovně ji ponižoval, vyčítal jí, že se neumí postarat o jejich syna, že je k ničemu, že jako matka stojí za nic, poškozené sděloval, že by bylo lepší, kdyby zemřela, kdyby nebyla, nabádal poškozenou, aby se zabila, že nikomu nebude chybět a synovi najde lepší matku, nejméně v jednom případě poškozenou proti její vůli zavřel do sklepa, aby ji tzv. uklidnil, omezoval poškozenou v kontaktech s kamarády a rodinou, kdy jí nedovolal návštěvy, případně jí přesně určoval kdy, kam a na jak dlouho může odejít, vyhrožoval zabitím poškozené i jejím rodinným příslušníkům, před poškozenou vulgárně urážel její rodinu a od listopadu 2019 poškozenou opakovaně, soustavně v rámci slovních výpadů také fyzicky napadal, když jí bil fackami, tahal ji za vlasy, strkal do ní a kopal jí

a obžalovaná [REDAKCE] takto poškozenou také v uvedené době opakovaně slovně urážela, ponižovala ji a nadávala, kontrolovala, jak má poškozená uklíženo v pokoji, ve skříni, jak vytřela nebo utřela prach, zda umyté nádobí, ustlanou postel, nenechávala poškozené soukromí, poškozené vulgárně nadávala, opakovaně ji vyčítala, že neumí uklízet, že je lempl, že je k ničemu, že je na hovno matka, opakovaně jí vyčítala, že poškozená nedokázala svého syna normálně porodit a ani kojit, cíleně poškozenou urážela a slovně zraňovala a poškozenou ke konci rozhodného období také opakovaně varovala, že jestli odejde, tak jedinec bez syna, že si poškozená svého syna nezaslouží a že už jej neuvidí, přičemž poškozenou v uvedené době také nejméně dvakrát fyzicky napadla údery fackami a škrábáním, naposledy dne 4. 3. 2021, kdy poškozené vzala z ruky její mobilní telefon, aby si přečetla, co poškozená píše, načech poškozenou vulgárně slovně i fyzicky napadla, společně s obž. [REDAKCE], tak, že poškozená následně vyhledala ošetření u lékaře

a jednání obžalovaných u poškozené vyvolávalo trvalý pocit úzkosti, ponižení, strachu, bezmocnosti a bezvýhlednosti jejího postavení a situace, kdy jednání obžalovaných počítávala jako příkoří a vyvolávalo u ní fyzické a zejména psychické útrapy.

Pod bodem 2) výroku o vině uvedeného rozsudku ze dne 27. 4. 2022 pak okresní soud dále uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 21. května 2021 kolem 18:40 hodin

v [redacted], okr. týž [redacted], vstoupil bez svolení a proti vůli poškozené [redacted] [redacted], narozené [redacted], do bytu č. [redacted] užívaného výhradně poškozenou a přes opakované protesty poškozené a její žádosti, aby obžalovaný byt opustil, v bytě setrval až do 22. května 2021 do 01:09 hodin, kdy byt opustil, přičemž v době, kdy s poškozenou v bytě byl, ji vulgárně urážel a nadával jí a při odchodu z bytu vzal poškozené její mobilní telefon zn. *Lenovo* v hodnotě 2 000 Kč, který měla odložený na botníku v chodbě domu a který poškozené již nevrátil.

Okresní soud tímto prvním rozsudkem obžalované [redacted] [redacted] uložil trest odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let. Obžalovanému [redacted] [redacted] pak uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou. Dále bylo jmenovanému obžalovanému uloženo též ochranné léčení protitoxikomanické v ambulantní formě. Dalšími výroky bylo okresním soudem uvedeným prvním rozsudkem rozhodováno o nárocích na náhradu škody, a to tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému [redacted] [redacted] uložena povinnost uhradit na náhradu majetkové škody poškozené [redacted] částku 2 000 Kč, přičemž se zbytkem uplatněného nároku na náhradu majetkové škody byla jmenovaná poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Současně byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu oběma obžalovaným uložena povinnost uhradit společně a nerozdílně poškozené [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] částku 590 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,75 % ročně z uvedené částky od právní moci rozsudku do zaplacení. Rovněž byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu oběma obžalovaným uložena povinnost uhradit společně a nerozdílně jako náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] [redacted] částku 45 000 Kč.

18. Krajský soud v Plzni ve veřejném zasedání rozsudkem ze dne 29. 6. 2022 č. j. 6 To 108/2022-717 k odvolání obžalovaného [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] tento prvý odsuzující rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), f), odst. 2 trestního řádu zrušil výlučně ohledně obžalovaného [redacted] [redacted] ve výroku o trestu a ochranném léčení a ohledně obou obžalovaných ve výroku o náhradě škody ve prospěch poškozené [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] a v tomto rozsahu znovu rozhodl tak, že obžalovanému [redacted] [redacted] uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou roků a tří měsíců, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou, a dále obžalovanému uložil ochranné léčení protitoxikomanické v ambulantní formě. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu oběma obžalovaným uložil povinnost uhradit společně a nerozdílně [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] částku 590 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z uvedené částky od právní moci rozsudku do zaplacení. Jinak zůstal uvedený rozsudek okresního soudu ze dne 27. 4. 2022 beze změn.
19. Proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2022 podala obžalovaná prostřednictvím svého obhájce dovolání. Na jeho podkladě rozhodl Nejvyšší soud usnesením ze dne 11. 1. 2023 č. j. 8 Tdo 1112/2022-808 tak, že podle § 265k odst. 1, odst. 2 trestního řádu zrušil výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2022 č. j. 6 To 108/2022-717 i rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 27. 4. 2022 č. j. 7 T 75/2021-612, a to v části týkající se obžalované [redacted] [redacted]. Zrušil současně také další rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Okresnímu soudu v Chebu přikázal, aby věc obžalované [redacted] [redacted] v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Toto kasační rozhodnutí je procesním stranám známo, proto budou připomenuty jen hlavní důvody, které ke zrušení zmíněných rozsudků v uvedeném rozsahu vedly. Nejvyšší soud poté, co vyložil požadavky pro naplnění zákonných znaků stíhaného zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, shrnul, že pokud tyto požadavky konfrontoval s jednáním obžalovaných, není pochyb o tom, že byly beze zbytku naplněny jednáním obžalovaného [redacted] [redacted]. V tomto směru Nejvyšší soud dále v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že týrání obžalovaného nespočívalo pouze ve stupňujícím se fyzickém napadání poškozené, ale rovněž v pravidelném urážení a nadávkách, slovním ponižování a vyčítání, že je k ničemu a že se neumí postarat o jejich syna, sdělování, že by bylo lepší, kdyby zemřela, nabádání k zabití se, omezování jejích kontaktů s kamarády a rodinou, zákazu návštěv, případně určování, kdy, kam a na jak dlouho může odejít, vyhrožování zabití poškozené

a jejich rodinných příslušníků apod. Současně však Nejvyšší soud dospěl k závěru, že totéž však již nelze konstatovat ohledně jednání obžalované [REDAKCE], které je v tzv. skutkové větě výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně popisováno značně neurčitě nejen co do svého trvání, četnosti, ale i konkrétních projevů. Důvodem uvedeného kasačního usnesení Nejvyššího soudu byla zejména skutečnost, že *pro nedostatek přesvědčivého závěru o době páchaní skutku obviněnou, o intenzitě a četnosti jejího zlého nakládání s poškozenou, osobou blízkou, nemohou obstát skutková zjištění obsažená v tzv. skutkové větě výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně, a to ani ve spojení s odpovídající částí jeho odůvodnění. V tomto směru Nejvyšší soud uvedl, že k odstranění tohoto nedostatku je nezbytné obžalovanou, ale zejména svědkyni [REDAKCE] znovu podrobně vyslechnout k otázkám časového zařazení zlého nakládání obžalované s poškozenou, k okolnostem, za nichž k němu docházelo, k upřesnění jeho povahy i četnosti, aby mohl soud spolehlivěji než dosud posoudit, zda se jednalo o takové zlé nakládání, které se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a také určitou trvalostí, dosahující intenzity, způsobilé vyvolat stav, který poškozená pociťovala jako těžké příkoří. Nejvyšší soud se v odůvodnění uvedeného kasačního usnesení dále vyslovil tak, že za stávající situace, bez doplnění dokazování o výpovědi obžalované a především svědkyně – poškozené [REDAKCE] zaměřené k této problematice nelze spolehlivě vyvrátit argumenty obžalované, že se fyzického násilí vůči poškozené nedopouštěla (s výjimkou dvou případů), že jí nelze přičítat zlé zacházení s poškozenou jejím synem, tj. spoluobžalovaným, že jednání jí samotné nebylo dostatečně intenzivní a trvalé, aby vykazovalo znaky „týrání“. Bez řádného objasnění těchto otázek nelze přijmout závěr, že méně výrazné a zásadní, méně intenzivní a méně časté zraňující zacházení dovolatelky s poškozenou, jakož i skutečnost, že nebyla hlavním hybatelem při tomto závadovém jednání, mohlo nalézt svého výrazu jen při úvahách o trestu. Nevyjasněno je tak nejen naplnění znaků základní skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, a to znaku „týrání“, ale s akcentem na menší intenzitu a četnost zlého nakládání především též naplnění zvlášť přitěžující okolnosti uvedené v § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.*

C.

20. Pokud jde o další postup v dané trestní věci po jejím vrácení Okresnímu soudu v Chebu, byla věc vzhledem k dočasnému přidělení dosavadního předsedy senátu 7 T JUDr. Karla Velka k výkonu funkce soudce ke Krajskému soudu v Plzni opatřením ze dne 27. 2. 2023 přidělena k vyřízení předsedovi senátu Mgr. Petru Holubovi. Okresní soud ve věci ve dnech 31. 3. 2023, 11. 4. 2023 a 23. 5. 2023 jednal a rozhodl, přičemž dodržel obligatorní postup související s tím, že v dané věci došlo ke změně ve složení jeho senátu (v osobě předsedy senátu). Došlo-li ke změně ve složení senátu, zjišťuje okresní soud stanovisko státní zástupkyně a obžalované k postupu podle § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu, a pak přicházejí v úvahu dvě možnosti, a to buď se souhlasem státní zástupkyně a obžalované předseda senátu přečte podstatný obsah protokolu o (dřívějším) hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů, nebo není-li zde takový souhlas ze strany státní zástupkyně nebo obžalované dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu. Svým nesouhlasem, resp. neudělením výslovného souhlasu, tedy mohou nejdůležitější procesní strany trvat na důsledném dodržení zásady bezprostřednosti.
21. V daném případě byly strany o uvedené změně ve složení senátu okresním soudem řádně informovány a bylo od nich požadováno stanovisko k případnému postupu podle § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu. Vzhledem k tomu, že obžalovaná (na rozdíl od státní zástupkyně) souhlas podle § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu nedala, okresní soud dále postupoval tak, že hlavní líčení provedl od počátku znovu, včetně úkonů souvisejících se zahájením hlavního líčení a s celým potřebným dokazováním, v jehož rámci byly zopakovány důkazy již provedené v dřívějším hlavním líčení a provedeny i nové důkazy potřebné pro rozhodnutí (samozřejmě ve vztahu k jednání kladenému za vinu obžalované [REDAKCE], nikoliv ve vztahu k původně spoluobžalovanému [REDAKCE], který byl již ve věci pravomocně uznán vinným výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 27. 4. 2022 č. j. 7 T 75/2021-612 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2022 č. j. 6 To 108/2022-717). Konkrétně

okresní soud po přednesení obžaloby ve vztahu k obžalované, po přečtení připojení poškozené [redacted] k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody a poté, co se poškozená [redacted] prostřednictvím své zmocněnkyně vyjádřila tak, že svůj dříve vůči obžalované uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy bere zpět, poučil obžalovanou ve smyslu § 206a odst. 1 trestního řádu a poté, co se tato vyjádřila tak, že se necítí být vinna, že nesouhlasí s popisem skutku, ani s právní kvalifikací, zahájil dokazování. Nejprve vyslechl obžalovanou, přičemž za situace, kdy obžalovaná vypovídala výhradně ke své osobě, zatímco ve vztahu k věci využila při své výpovědi v hlavním líčení dne 31. 3. 2023 svého práva odepřít výpověď, za splnění podmínek uvedených v § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl protokoly o jejích dřívějších výpovědích, a to jak z přípravného řízení (tj. výpovědi obžalované u policejního orgánu v postavení obviněné ze dne 25. 5. 2021 na č.l. 41-45 spisu, v níž ve vztahu ke stíhanému jednání uvedla toliko, že tohoto se nedopustila a neví ani o tom, že se tohoto jednání dopouštěl její syn [redacted], jedině, o co jí vždy šlo, bylo, aby byl v pořádku její vnuk [redacted] a byla o něj zajištěna řádná péče a snažila se pro [redacted] udržet kompletní rodinu, dále využila práva nevypovídat), tak i z řízení před soudem (tj. výpověď obžalované z hlavního líčení ze dne 22. 9. 2021 na č.l. 440-443 spisu, v níž rovněž spáchání stíhaného jednání popřela, s tím, že jí šlo pouze o to, aby bylo doma uklizeno a aby měl [redacted] veškerou péči, připustila toliko, že poškozené dala dne 4. 3. 2021 jednu facku a obžalovaný také, ve vztahu k [redacted] se vyjadřovala tak, že mezi ním a poškozenou tam padlo „pár vulgárních slov“, kromě toho 4. 3. 2021 neviděla, že by poškozenou bil). Dále okresní soud při hlavním líčení konaném již zmiňovaného dne 31. 3. 2023 vyslechl v procesním postavení svědků [redacted] a [redacted] a postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu provedl některé ve věci shromážděné listinné důkazy (vč. příslušných listin z opatrovnického spisu vedeného ohledně nezletilého syna [redacted] a [redacted]). Pokud jde o zmíněný výslech [redacted], ten při něm využil práva odepřít svědeckou výpověď s ohledem na svůj příbuzenský vztah k obžalované. Pokud pak jde o výslech svědkyně [redacted] v hlavním líčení dne 31. 3. 2023, ten byl proveden po jejím zákonném poučení a byl (tak, jak bylo uloženo výše zmíněným usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2023) zaměřen i k okolnostem, za nichž vůči ní ze strany obžalované k předmětnému jednání docházelo, k upřesnění povahy i četnosti předmětného jednání. Jednalo se o podrobný výslech, při němž byly za podmínek stanovených v § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu i přečteny předešlé procesně použitelné svědecké výpovědi poškozené (a to jak z přípravného řízení, tj. její výpověď u policejního orgánu ze dne 26. 5. 2021 na č.l. 51-59 spisu, tak i z řízení před soudem, tj. její výpověď z hlavního líčení ze dne 5. 11. 2021 na č.l. 462-474 spisu) a následně jí bylo umožněno se i k nim v dalším průběhu výpovědi vyjádřit. Je třeba s ohledem na argumentaci obžalované zdůraznit, že tento výslech poškozené v procesním postavení svědky byl proveden v souladu s trestním řádem.

22. Vzhledem k argumentaci obžalované v odůvodnění jejího odvolání se jeví jako žádoucí na tomto místě uvést doslovný přepis předmětné části výslechu poškozené zmiňované výše v odstavci 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí tak, jak je zachycen na zvukovém záznamu pořízeném o tomto hlavním líčení konaném ve věci dne 31. 3. 2023. V této souvislosti přitom obžalovaná jednak zpochybňuje postup předsedy senátu soudu prvního stupně v souvislosti s nepřipuštěním otázky obhajoby na poškozenou při jejím výslechu v hlavním líčení realizovaném dne 31. 3. 2023, tj. že jí nebylo následně umožněno na tuto otázku obhajoby odpovědět, ačkoliv podle názoru obžalované na ni odpověď chtěla, a to kladně, resp. toto dle obhajoby lze alespoň předpokládat vzhledem k její předchozí výpovědi, jednak v další části odůvodnění odvolání tvrdí, že tento výslech byl ze strany předsedy senátu soudu prvního stupně nezákonně ukončen. V části výslechu poškozené, kdy měl obhájce obžalované prostor pro kladení otázek, a poté, co na řadu z nich poškozená uvedla, bylo vysloveno následující (od času záznamu 2:12:08):

Obhájce obžalované: „Pane předsedo, možná moji otázku nepřipustíte, a rozumím tomu, přesto se zeptám. Rozumím tomu tak, že ... paní [redacted], pokud replikují vaše slova, tak vlastně svým jednáním chránila vás, sebe i toho malého proto, aby pan [redacted] vám neublížoval, jako myslím vám oběma, teďka?“

Poškozená: „Pane předsedo. No, to snad.“

Předseda senátu: „Tuto otázku opravdu nepřipustím.“

Předseda senátu: „To jsou nějaké spekulace.“

Obhájce: „Dobře, je to spekulace, proto říkám, že tomu rozumím.“

...

Obhájce na poškozenou: „Chcete něco dodat?“

Poškozená: „Já bych“

Předseda senátu: „Čeká na další otázku.“

Poškozená: „Ne, Já bych k tomuhle odpověděla, že rozhodně...“

přerušena předsedou senátu se slovy: „Paní svědkyně.“

Obhájce: „Ale chce odpovědět.“

Předseda senátu: „Já jsem tuto otázku nepřipustil, takže odpověď žádná nebude. Další otázka.“

Obhájce: „Já se omlouvám, potom poprosím do protokolu, že svědkyně chce odpovědět a vy nepřipouštíte odpověď.“

Předseda senátu: „Ano, já nepřipouštím ani otázku, takže když není otázka, odpověď žádná nebude. Další otázka.“

Obhájce: „Pane předsedo, můžete mi říct, podle kterého ustanovení, vím, že můžete nepřipustit otázku, ale jak můžete nepřipustit odpověď? To nejde. Takové ustanovení...“

Předseda senátu: „Když nezazněla otázka, není na co odpovídat.“

Obhájce: „Ale ona spontánně pokračuje.“

Předseda senátu: „Tak paní svědkyně nám pak spontánně může sama něco povědět, teď položte další dotaz, ano.“

Obhájce: „Dobře, pak poprosím, aby toto bylo v protokolu.“

Následně výslech poškozené pokračoval, obhájce při něm poškozené pokládal ještě řadu dalších dotazů, na které odpovídala, poté dostala prostor pro kladení dotazů na poškozenou i obžalovaná, kdy tohoto svého práva nevyužila, při skončení výslechu poškozené (který trval celkem cca dvě hodiny) pak bylo obžalované umožněno vyjádřit se k výpovědi poškozené, toho práva nevyužila. Právo klást otázky vyslychaným osobám (viz § 215 odst. 1 trestního řádu) stranám trestního řízení umožňuje, aby aktivně spolupůsobily při objasňování okolností, které ze svého hlediska považují pro rozhodnutí o věci za významné a k nimž se během dosavadního výslechu nepřihlíželo buď vůbec, nebo nikoli dostatečně. Otázky kladené procesními stranami mohou být zaměřeny rovněž na vše, co je významné pro posuzování hodnověrnosti údajů sdělených vyslychanou osobou, a tím lze ovlivnit úvahy soudu při hodnocení provedených důkazů. Jde o součást ústavně zaručeného práva vyjádřit se ke všem prováděným důkazům (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Státní zástupce, obžalovaný, jeho zákonný zástupce a obhájce mají právo klást otázky každé osobě vyslychané u hlavního líčení, tj. obžalovanému (popř. jinému spoluobžalovanému), svědkům, znalcům, poškozeným, zúčastněným osobám. Možnost klást vyslychaným osobám otázky však „nenastupuje“ automaticky, ale vyžaduje se k tomu souhlas předsedy senátu, který řídí průběh hlavního líčení či veřejného zasedání. Ten může odeprít souhlas s položením otázky, která nemá vztah k projednávané věci (§ 203 odst. 2 trestního řádu), nebo otázek kapciózních a sugestivních (§ 92 odst. 3 věta druhá, § 101 odst. 3 věta třetí trestního řádu). Jinak je svolení předsedy senátu závislé na jeho uvážení podle konkrétních okolností projednávané věci (k tomu srovnej ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád I, II, III. 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2689 – 2690). **Na základě výše zmíněného je přitom evidentní, že uplatněná odvolací námitka obžalované, podle níž měl být výslech poškozené při tomto hlavním líčení nezákonně ukončen, je jednoznačně nedůvodná. Totéž lze pak uvést i ve vztahu k další uplatněné námitce týkající se toho, jakým způsobem byla při předmětném výslechu poškozené ze strany předsedy senátu soudu prvního stupně řešena situace, kterou zjevně vyvolal obhájce obžalované. Obhájce obžalované, přestože jde o osobu práva znalou, totiž poškozené v průběhu její výpovědi položil jednoznačně sugestivní (návodnou) otázku, tj. nepřipustnou. Postup předsedy senátu spočívající v tom, že takovou otázku na poškozenou nepřipustil, a tudíž logicky ani neumožnil případnou odpověď na takovou otázku, nelze než označit za správný a tento i byl z jeho strany akceptovatelným způsobem odůvodněn. Za evidentní spekulaci je třeba přitom považovat nejen to, co se snažil obhájce obžalované vydávat za otázku na poškozenou, ale i to, co tvrdí nyní v odůvodnění jím podaného odvolání, když ze zmíněného**

zvukového záznamu rozhodně nevyplývá, že by snad poškozená měla v úmyslu vypovědět v reakci na ni něco ve prospěch obžalované. Ve výše uvedeném procesním postupu soudu prvního stupně proto není možné shledat porušení práva obžalované na obhajobu, a uvedená námitka tak je zjevně neopodstatněná.

23. Okresní soud ještě při hlavním líčení konaném dne 31. 3. 2023 vyslechl svědky [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (v rámci níž i podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu četl předchozí výpověď této svědkyně z hlavního líčení ze dne 22. 9. 2021 na č.l. 444 spisu), [REDAKCE] [REDAKCE] st. (v rámci níž i podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu četl předchozí výpověď tohoto svědka z hlavního líčení ze dne 22. 9. 2021 na č.l. 444-446 spisu) a [REDAKCE] [REDAKCE] ml. V dokazování okresní soud poté pokračoval v odročeném hlavním líčení konaném dne 11. 4. 2023, při něm provedl výslech svědků [REDAKCE] [REDAKCE] (v rámci níž i podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu četl část předchozí výpovědi této svědkyně z hlavního líčení ze dne 22. 9. 2021 na č.l. 447 spisu), [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Při odročeném hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2023 byl proveden výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE], který ve věci zpracoval již v přípravném řízení znalecký posudek uvedené odbornosti k osobě obžalované, a dále pak i výslechu znalce PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] z oboru školství a kultura, zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie. Rovněž při tomto hlavním líčení okresní soud vyslechl svědkyni [REDAKCE] [REDAKCE] (v rámci níž i podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu četl předchozí výpověď této svědkyně z hlavního líčení ze dne 30. 3. 2022 na č.l. 562-565 spisu) a za souhlasu stran postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu k důkazu přečetl výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE], kterou dříve podal v hlavním líčení dne 22. 9. 2021 na č.l. 448 spisu. Poté okresní soud ještě konstatoval k důkazu podle § 213 odst. 1 trestního řádu některé listinné důkazy (vč. příslušných listin z připojených spisů, a to spisu Okresního soudu v Chebu sp. zn. 2 T 129/2017 týkajícího se odsouzení [REDAKCE] [REDAKCE] a spisu Policie České republiky, ÚO [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] týkajícího se trestní věci podezření pro spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, která byla odložena). Návrh obhajoby na výslech osoby, která prováděla drogové testy, které jsou založeny ve spisu, byl jako nedůvodný zamítnut. Za situace, kdy strany jiné návrhy na doplnění dokazování nevznesly, bylo dokazování ukončeno a po přednesu závěrečných řečí a umožnění obžalované se vyjádřit v rámci jejího práva na poslední slovo byl vyhlášen v hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2023 nyní odvoláním obžalované napadený rozsudek.
24. Právě popsaný procesní postup okresního soudu dle krajského soudu plně odpovídá ustanovením trestního řádu. Krajský soud tak v tomto směru neshledal žádná procesní pochybení. Jak již bylo výše zmíněno, postupem podle § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu je sledováno zajištění zásady bezprostřednosti. Neznamená to však, že by se důkazy, které byly provedeny v řízení před soudem před změnou ve složení soudního senátu, staly za situace, kdy je hlavní líčení v důsledku změny ve složení senátu prováděno znovu, procesně nepoužitelné. Nic proto nebrání tomu, aby dřívější výpovědi obžalované či svědků realizované v řízení před soudem před změnou ve složení soudního senátu (obdobně jako svědecké výpovědi či výpovědi obžalované v procesním postavení obviněné realizované v přípravném řízení) byly v nově prováděném hlavním líčení užity k důkazu, samozřejmě za podmínky, že pro jejich přečtení byly splněny zákonné požadavky ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu či § 211 odst. 1, odst. 2 nebo odst. 3 trestního řádu.
25. Lze dále konstatovat, že **soud prvního stupně v novém řízení po zrušení předchozích meritorních rozhodnutí v části týkající se obžalované a vrácení věci (na základě usnesení Nejvyššího ze dne 11. 1. 2023 č. j. 8 T do 1112/2022-808) splnil pokyny k doplnění dokazování dané mu Nejvyšším soudem** (když v rámci výše popsaného dokazování ve věci vyslechl obžalovanou a v procesním postavení svědkyně i poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE], přičemž její pečlivě provedený a podrobný výslech zaměřil mj. k otázkám časového zařazení zlého nakládání obžalované s poškozenou, k okolnostem, za nichž k němu docházelo, k upřesnění jeho povahy i četnosti). Odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu,

který postačuje pro rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy postupoval tak, aby mohl být zjištěn skutkový stav, o kterém by nevznikly důvodné pochybnosti.

26. Ve vztahu k rozsahu provedeného dokazování je nutno na tomto místě uvést, že **krajský soud považuje dokazování provedené okresním soudem a doplněné v odvolacím řízení za úplné.** V odvolacím řízení bylo přitom dokazování doplněno i vzhledem k argumentaci obžalované v podaném odvolání o některé listinné důkazy a kromě nich při veřejném zasedání odvolací soud provedl výslech znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a mládeže, rodiny, výchovy a vzdělávání, penitenciární a kriminologická psychologie, Mgr. et Mgr. ■■■■■■■■■■, jejíž znalecký posudek obžalovaná v průběhu odvolacího řízení doložila a navrhla provést k důkazu, a následně doplnil i výslech znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie PhDr. ■■■■■■■■■■.
27. Již výše zmiňovaná znalkyně Mgr. et Mgr. ■■■■■■■■■■ při svém výslechu při veřejném zasedání stvrdila závěry svého písemně ke dni 29. 8. 2023 zpracovaného znaleckého posudku **z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a mládeže, rodiny, výchovy a vzdělávání, penitenciární a kriminologická psychologie** (tento je založen ve spisu na č.l. 949-1064 spisu, přílohy tohoto posudku jsou pak založeny na č.l. 1065-1133 spisu). V něm odpověděla na zadavatelem, tj. obhájcem obžalované, položenou „otázku“ formulovanou následujícím způsobem: „Vyjádřete se dle zaslané dokumentace k textu znaleckého posudku PhDr. ■■■■■■■■■■, a to po stránce formální, věcné a obsahové.“ Odpověď znalkyně zní tak, že zmíněný posudek PhDr. ■■■■■■■■■■ ze dne 28. 6. 2021 *po stránce formální nespĺňuje podmínky pro text znaleckého posudku v souladu s platnou legislativou ani odbornými zvyklostmi pro zpracování znaleckých posudků. Po formální stránce je zpracování znaleckého posudku zatíženo zásadními vadami neodstranitelné povahy. – Jejich odstranění předpokládá přepracování celého textu znaleckého posudku. Po stránce věcné i obsahové nespĺňuje podmínky pro text znaleckého posudku v souladu s platnou legislativou ani odbornými zvyklostmi pro zpracování znaleckých posudků. Po stránce věcné a obsahové je zpracování znaleckého posudku zatíženo zásadními vadami neodstranitelné povahy. – Jejich odstranění předpokládá nastudování trestního spisu v celém rozsahu a trestních spisů dalších, ve kterých figurovala posuzovaná ■■■■■■■■■■, seznámení se se spisovou dokumentací pracoviště, které ji mělo v minulosti v psychologické péči v souvislosti s její lhavostí, provedení nového psychologického vyšetření v adekvátním rozsahu, jeho vyhodnocení a komparaci zjištěných dat. Poté provedení znalecké úvahy a vypracování závěrů nových; tzn. vypracování nového znaleckého posudku. Poznámka znalkyně zní: Předložený znalecký posudek je třeba odmítnout tedy proto, že nespĺňuje kritéria objektivitý odborné forenzní psychologické práce, je naprosto nepřezkoumatelný, nevychází z dostatečného množství podkladů, je zcela opominuta odborná pečlivost znalecké práce. Závěry znaleckého posudku jsou vadné.* Při své výpovědi při veřejném zasedání u odvolacího soudu znalkyně stvrdila správnost právě popsaného závěru a dále k dotazům uvedla, že zadavatelem po ní nebylo požadováno, aby zkoumala i duševní stav poškozené ■■■■■■■■■■ (toto je přitom v rozporu s argumentací obžalované v odůvodnění jejího odvolání z 18. 7. 2023 zmiňované výše v odstavci 7. odůvodnění tohoto rozsudku). Svě závěry pak rozvedla tak, že vyjádřila nesouhlas s tím, že PhDr. ■■■■■■■■■■ při vyšetření poškozené ■■■■■■■■■■ nepoužil Rorschachův test. Vyjadřovala se tak, že PhDr. ■■■■■■■■■■ neměl veškeré podklady k dispozici, protože jinak by je asi uvedl do znaleckého posudku, tyto by tam měly být zapsány. Uváděla, že ona sama znaleckou činnost vykonávala od roku 2000 do roku 2012, nyní ji znovu vykonává od roku 2016, zhruba za ty celé roky vypracovala kolem 200 znaleckých posudků. Na dotaz, zda v minulosti vypracovala i další znalecké posudky, v nichž osobu sama nezkoumala a omezovala se na přezkoumání věcné a obsahové stránky nějakého jiného posudku, odpověděla znalkyně kladně s tím, že to dělá docela často, za poslední rok nejméně pětkrát. Pokud byla dotazována na to, jaké testovací metody by jako znalkyně při zkoumání poškozené použila a které nebyly ze strany pana PhDr. ■■■■■■■■■■ použity, odpověděla tak, že znalci nemůže být předepisováno, jakou metodu použije, on má skupiny metod, z nichž si může některou z metod vybrat. Když si bude ona vybírat, tak si vybere nějakou osobností metodu, vybere si nějakou na vyšetření inteligence, vybere si nějakou osobnost třeba na mezilidské vztahy, vybere si metodu na to, jak ten člověk reaguje v situaci zátěže, vybere si metodu, která jí ukáže, jak ten člověk reaguje, když je v situaci pod tlakem, jestli reaguje agresivně, jestli ta agrese je stáčená směrem dovnitř nebo

navenek, anebo jestli se na to všechno vykašle a nebude řešit tu situaci, jak probíhá. Z těchto metod je třeba vybrat tak, aby to v tomto případě nebylo, že máte metodu, kterou používáte u člověka, který má nižší intelekt, protože pokud by byly užity dotazníky, tak z toho třeba bude přesný výsledek dotazníkové metody, ale bude postavený na tom, že vyšetřovaná osoba zatrhá ty položky prostě „tak jak“. K tomu, zda PhDr. [REDACTED] při vyšetření poškozené použít dotazníky byly s ohledem na intelekt poškozené vůbec vhodné pro její posouzení, znalkyně odpověděla tak, že PhDr. [REDACTED] užitá Ravenova zkouška nadhodnocuje zhruba o 15, takže když odečteme od 88 patnáct, tak se dostaneme na 73, a to jsme v pásmu lehké mentální retardace. Člověka s lehkou mentální retardací znalkyně stručně popsala tak, že není schopen abstraktního uvažování, má problémy v matematice, tzn., když je mu řečeno odečítání přes desítku, tak bude mít problém, bude mít problém s dělením, nebude schopen dělit. Není schopen odhadovat a plánovat věci pořádně, je velice povrchní. Jestliže tento člověk takto uvažuje, tak když je mu předložen jakýkoliv test, který bude obsahovat věty, které budou trošičku složitější, kde bude muset něco zodpovídat, tak jak to asi bude vypadat. Co se týče Wechslera, v posudku PhDr. [REDACTED] se mluví o Wechslerovi, ale Wechsler v něm vůbec není uveden, takže z hlediska objektivity ona nemůže říci, že Wechslerova zkouška byla použita v pořádku. K dotazu, pokud by bylo vycházeno z toho, že ta zkouška byla realizována s tím výsledkem, který je zakomponován v posudku PhDr. [REDACTED], zda ty metody, které jsou na předestřené stránce znaleckého posudku, zda ty testy byly úměrné tomu výsledku těch inteligenčních testů poškozené, znalkyně odpověděla, že nebyly, protože u mentálně retardovaného člověka nemůžete použít dotazníkové metody. Podle znalkyně žádné dotazy nebyly úměrné tomu zjištěnému inteligenčnímu kvocientu. K tomu, pokud by znalkyně měla u vyšetřované osoby výsledek, který je ve znaleckém posudku pana PhDr. [REDACTED] uveden, ten výsledek Wechslerovy zkoušky, ten inteligenční kvocient podle Ravena, kdy to znalkyně snižuje o 15 bodů, jaké by paní znalkyně užila metody, které by podle ní byly úměrné inteligenci dané vyšetřované osoby, znalkyně uvedla, že by použila Wechslerův inteligenční test v plném rozsahu a uvedla by jednotlivé skóry, popsala by verbální, nonverbální a sociální inteligenci. Pak by použila metody, kterými se zjišťuje paměť, tzn. zřejmě Wechslerův paměťový test jenom orientačně a použila by něco na pozornost, protože tam hrozí organičita a musí vědět, jak ta pozornost celkově vypadá, to by byl třeba číselný obdélník. Pak by použila z hlediska osobnosti Rorschachův test jako základ, kresbu postavy, kresbu stromu a zvažovala by ještě použití ještě použitých některých jiných metod jenom tak nějak na dokreslení z hlediska osobnosti i z těch dotazníků, ale to by brala tak jako orientačně a u toho dotazníku by s ní seděla a vysvětlovala by jí každou položku, co znamená, aby měla jistotu, že jí správně porozuměla. Pak by použila hand test a Rosenzweigův obrázkově frustrační test pro dospělé.

28. Vzhledem k zčásti rozporné argumentaci obžalované v odůvodnění jím podaného odvolání, pokud jde o to, jaké otázky byly znalkyni zadavatelem posudku, tj. obhájcem obžalované, uloženo zodpovědět, je třeba zdůraznit, že z tohoto znaleckého posudku je zřejmé, že znalkyni žádná otázka týkající se toho, zda je poškozená obecně/konkrétně věrohodná, ani zdali trpí bájnou lhavostí, položena nebyla. Znalkyně pro účely jeho vypracování osobně poškozenou [REDACTED] [REDACTED] nevyšetřovala. Rovněž je na základě toho, jakým způsobem znalkyně podrobně popsala podklady, které jí zadavatelem pro účely vypracování posudku poskytl, zjevné, že znalkyně neměla pro účely vypracování svého posudku k dispozici kompletní spisový materiál. V jí zmiňovaném výčtu podkladů je na prvním místě uváděn spis Policie České republiky, ÚO [REDACTED] sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] (týkající se trestní věci podezření pro spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, v níž podávala [REDACTED] [REDACTED] v květnu 2017 trestní oznámení s tím, že měla být napadena dvěma osobami, přičemž tato věc byla později odložena), následně je zmiňován protokol o trestním oznámení z konce května 2017, v němž [REDACTED] [REDACTED] oznamovala Policii České republiky, že byla fyzicky napadena [REDACTED] [REDACTED], a úřední záznam sepsaný v uvedené věci v listopadu 2017 o tom, že [REDACTED] [REDACTED] bude po [REDACTED] [REDACTED] požadovat náhradu ve výši 150 000 Kč (další materiály, tj. rozhodnutí o tom, že v uvedené věci byl jmenovaný [REDACTED] [REDACTED] soudem pravomocně uznán vinným, znalkyně k dispozici neměla), a teprve poté jsou znalkyni uváděny listiny, které se týkají nyní projednávané věci. Z výčtu těchto

podkladů týkajících se nyní projednávané věci (šlo o rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2022, usnesení Nejvyššího soudu z 11. 1. 2023, protokoly o hlavním líčení konaném ve věci před Okresním soudem v Chebu ve dnech 31. 3. 2023, 11. 4. 2023 a 23. 5. 2023 a nyní odvoláním napadený rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 23. 5. 2023, písemně zpracované znalecké posudky MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 25. 6. 2021 zpracované k osobě obžalované i [REDAKCE] [REDAKCE] a znalecký posudek PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] z 28. 6. 2021) je přitom zjevné, že znalkyni nebyly zadavatelem posudku předloženy např. ani procesně použitelné výpovědi obžalované, ani procesně použitelné výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a dalších svědků, které byly postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu či podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čteny při hlavním líčení konaném ve věci ve dnech 31. 3. 2023, 11. 4. 2023 a 23. 5. 2023 (tyto jsou konkretizovány výše v odstavcích 21. až 23. odůvodnění tohoto rozsudku) a neměla např. úplné informace ani o tom, kdy a jakým způsobem byl znalec PhDr. [REDAKCE] po písemném zpracování jeho znaleckého posudku v průběhu řízení před soudem před podáním jeho výpovědi v hlavním líčení dne 23. 5. 2023 seznámen s výpověďmi v hlavním líčení vyslechnutých osob a se skutečnostmi týkajícími se již zmíněných dvou trestních řízení z roku 2017. Oproti tomu však jsou ve výčtu těchto podkladů pro vypracování jejího posudku znalkyní zmiňovány „repliky“ obžalované či jejího obhájce, v nichž se tito vyjadřují k tomu, co poškozená ve svých výpovědích uváděla, či k tomu, čím se soudy ve věci nezabývaly atd.

29. Pokud jde o výše zmiňované **doplnění výsledku znalce z oboru školství a kultura, zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE]**, je třeba připomenout, že tento byl již v přípravném řízení opatřením policejního orgánu ze dne 11. 3. 2021 přibrán k posouzení osoby poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a dne 28. 6. 2021 vypracoval písemný znalecký posudek (č.l. 316-321 spisu), jehož závěry stvrdil při svém výsledku v hlavním líčení konaném před okresním soudem dne 30. 3. 2022, jeho výslech byl poté doplňován ještě při veřejném zasedání u odvolacího soudu dne 29. 6. 2022. Před posledně zmiňovaným výsledkem při veřejném zasedání u odvolacího soudu byly přitom znalci zaslány k seznámení výše zmiňované procesně použitelné svědecké výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení ze dne 26. 5. 2021 i z hlavního líčení ze dne 5. 11. 2021. Při zmíněných výsledcích konaných v řízeních před soudem byl znalec seznámen i s tím, že [REDAKCE] [REDAKCE] figurovala dříve (v roce 2017) jako poškozená v jiných dvou trestních věcech s tím, že v jednom případě podala trestní oznámení, v němž tvrdila, že byla napadena, avšak následně přiznala, že si toto napadení vymyslela, a že ve druhém případě došlo k pravomocnému odsouzení bývalého přítele poškozené za trestný čin spočívající mj. v jejím fyzickém napadení. Poté, co bylo po zrušení rozsudků soudu prvního stupně ze dne 27. 4. 2022 a soudu druhé stupně ze dne 29. 6. 2022 v části týkající se obžalované usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2023 (viz výše v odstavci 21. odůvodnění tohoto rozsudku) zmiňovaných důvodů prováděno dokazování ve věci od počátku znovu, byl jmenovaný znalec ve věci vyslechnut před okresním soudem při hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2023. Ještě před realizací tohoto jeho výsledku mu byly přitom ze strany okresního soudu zaslány k seznámení protokoly o hlavním líčení konaném dne 31. 3. 2023 (při němž byla v procesním postavení svědkyně mj. vyslechnuta poškozená [REDAKCE] [REDAKCE]) i dne 11. 4. 2023. Jmenovaný znalec se při svém výsledku v hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2023 vyjádřil v tom smyslu, že nadále setrvává na již z jeho strany prezentovaných závěrech znaleckého posudku. V rámci nich přitom znalec mj. konstatoval, že poškozená disponuje intelektovou úrovní v dolním pásmu populačního středu, kdy u ní nebyl zjištěn parciální defekt mentálních schopností, a rovněž se vyjádřil tak, že psychologickým vyšetřením poškozené nebyly zjištěny takové osobnostní rysy nebo sklony, které by snižovaly její věrohodnost. Dále se vyjádřil i tak, že u poškozené nebyl zjištěn sklon ke konfabulacím, nadměrné fantazijní produkci nebo k nadměrnému nebo záměrnému zkreslování její výpovědi. Znalec se pak v rámci svého výsledku v hlavním líčení podrobně mj. vyjadřoval i k obhajobou opětovně namítané skutečnosti týkající se ze strany poškozené dříve podaného trestního oznámení z roku 2017 o jejím napadení, v jehož případě následně přiznala, že si jej vymyslela.

30. Vzhledem k tomu, že došlo v průběhu odvolacího řízení k doplnění dokazování výše zmíněným znaleckým posudkem Mgr. et Mgr. [REDACTED], považoval odvolací soud v návaznosti na něj za vhodné doplnit i výslech zmíněného znalce PhDr. [REDACTED]. Poté, co měl jmenovaný znalec možnost se seznámit s již výše zmíněným znaleckým posudkem Mgr. et Mgr. [REDACTED] a s obsahem výpovědi této znalkyně, kterou podala při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu dne 8. 11. 2023, se pak k tomuto ve svém výslechu při veřejném zasedání u odvolacího soudu dne 27. 11. 2023 vyjádřil následujícím způsobem. Mj. konstatoval, že dle jeho názoru ve znaleckém posudku Mgr. et Mgr. [REDACTED] figurují dvě zásadní námitky z její strany vůči jeho posudku. Za prvé se znalkyně vyjadřovala k hodnocení intelektu poškozené a měla výhrady vůči tomu, že použil Ravenovu zkoušku intelektu, která dle jejího názoru významným způsobem nadsazuje nebo vylepšuje toto skóre. K tomu znalec uvedl, že Ravenovu zkoušku použil, používá ji často a nesouhlasí s názorem znalkyně, že tento poměrně široce používaný test nadhodnocuje o 15 stupňů. Podle znalce je tento test poměrně široce používán a široce rozšířen, pravda je, že v rozpětí IQ 100 a směrem nahoru tento test opravdu lehce nadhodnocuje, ale zatím nezná žádnou studii, která by konstatovala, o kolik je to bodů, jestli je to o 5, o 10 nebo o 15. Na druhé straně poměrně přesně dokáže tento test diferencovat v tom rozpětí od průměrného IQ směrem dolů. Znalkyně Mgr. et Mgr. [REDACTED] poměrně mechanicky vyšla z toho jeho závěru, že intelekt poškozené odpovídá IQ 88, a od něj odečetla 15, a pak operuje s tím, že se jedná o pásmo 73, tedy že se jedná o pásmo lehké mentální retardace. Takovýto člověk přitom má problémy v matematice, když mu řeknete odečítání přes desítku, tak bude mít problém atd., praktické situace vůbec nezvládá. Znalec uvedl, že on není člověk, který by nadhodnocoval psychodiagnostické metody a mimo jiné také proto, že psychodiagnostiku několik let přednášel na lékařské fakultě studentům medicíny a myslí si, že o psychodiagnostice něco ví a co se týká tohoto postupu logického, přirovnal by to k tomu, čemu se říká Overtonovo okno, tzn., na začátku existuje nějaká hypotéza a po určité době s tím pracujeme jako s faktem. Myslí si, že veškeré výsledky jakýchkoliv psychodiagnostických metod se musí porovnávat za prvé s pozorováním toho člověka, kterého vidí, za druhé s jeho výpovědí, s explorační a za třetí s jeho anamnézou. Znalec dále konstatoval, že pokud znalkyně Mgr. et Mgr. [REDACTED] uvádí, že se jedná v případě poškozené o mentálně retardovaného člověka, poukazuje znalec na konfrontaci takového tvrzení s anamnézou poškozené. Poškozená absolvovala devět tříd základní školy s průměrným prospěchem a po základní škole nastoupila na obchodní akademii, kde sice studovala pouze jeden rok a pak odešla údajně proto, že ji to nebavilo, mohl tam být samozřejmě jako důvod špatný prospěch, a následně pracovala jako recepční v hotelu. Znalec se nedomnívá, že člověk, který je mentálně retardovaný, tzn. s IQ kolem 70, je schopen být přijat na obchodní akademii a je schopen, když tady by měl mít problémy s čísly a s počítáním přes desítku, že by byl schopen pracovat jako recepční v hotelu, kde přichází nejen do kontaktu s hosty atd., ale také s penězi apod. Znalec vyjádřil kategorický nesouhlas s tím, že člověk, který byl přijat na obchodní akademii, dokončil základní školu a poté pracoval jako recepční hotelu, je mentálně retardovaný, to mu přijde jako naprosto absurdní. Druhá výtku k jím zpracovanému posudku vyjádření znalkyně Mgr. et Mgr. [REDACTED] dle znalce spočívala v tom, že měl při vyšetření poškozené použít Rorschachův test. V této souvislosti znalec uvedl, že psychodiagnostika nezná žádnou metodu, která by byla schopna posoudit, vyhodnotit, popsat a zhodnotit vůbec, jestli dotyčná osoba je věrohodná, pravdomluvná apod. Takovou metodu prostě nemá. Psychologové musí používat řady dalších metod, ale hlavně musí používat svoji zkušenost, odbornost. Mají nástroje k hodnocení intelektu, ale jsou to pro ně pouze nástroje pomocné a znalec ví velmi dobře, že psycholog, který se spolehne jenom na ta hrubá čísla, která vyjdou z nějakého testu, že je špatný psycholog, protože je zapotřebí vše zakomponovat do širšího kontextu. A to tak, jako tady v nyní řešeném případě. Pokud někdo o někom řekne anebo dokonce napíše, že je mentálně retardovaný nebo je na hranici mentální retardace, tak jemu to nekoresponduje s jeho předchozím vzděláním a s jeho předchozí pracovní kariérou. Znalec se v další části své výpovědi podrobně vyjadřoval k otázce Rorschachova testu a jeho užití a vysvětlil i důvody, proč jej při vyšetření poškozené nepoužil. K dotazům znalec dále mj. uvedl, že v případě vyšetření poškozené [REDACTED] použil Wechslerovu zkoušku. Zmiňoval se i o tom, že znaleckou činnost vykonává od roku 1976, počet jím vypracovaných posudků

odhadoval kolem 1500 či 2000. K dotazům obhajoby se pak znalec vyjadřoval k tomu, jaké podklady měl k dispozici v době svého vyšetření poškozené pro účely vypracování jemu zadaného znaleckého posudku. Např. k dotazu uváděl, že pokud se v posudku vyjadřoval k tomu, jaký měla poškozená prospěch ve škole, že neměl k dispozici vysvědčení poškozené. V této souvislosti znalec zdůrazňoval, že jeho úkolem bylo mj. zjistit, jaký je intelekt toho člověka. Pro něj je rozhodující za prvé testové vyšetření, které mu korespondovalo, ale kromě toho také vycházel z jím zmiňovaných realit, tzn., absolvoval takovou a takovou školu atd., takže vysvědčení si nevyžadoval.

31. Pokud jde o listinné důkazy, které byly provedeny před odvolacím soudem, jednalo se zejména o **aktuální osobní výkazy obžalované**, tj. o aktuální opisy z evidence rejstříku trestů a přestupků obžalované (ani v jednom z nich nemá obžalovaná žádný záznam). Krajský soud si vyžádal a k důkazu při veřejném zasedání provedl i **zprávu** [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] ze dne 13. 9. 2023, z níž bylo zjištěno, že obžalovaná uhradila částku 590 Kč (za náklady na hrazení služeb poskytnutých pojišťovně [redacted] [redacted] v souvislosti s jejím zraněním ze dne 4. 3. 2021) dne 22. 8. 2022. Rovněž krajský soud při veřejném zasedání k důkazu provedl **příslušné listiny z přílohového spisu týkajících se odsouzení** [redacted] [redacted] ve věci vedené Okresním soudem v Chebu pod **sp. zn. 2 T 56/2022**. Z něj bylo přitom mj. zjištěno, že v právě uvedené věci byla podána k okresnímu soudu dne 19. 8. 2022 obžaloba na [redacted] [redacted], kterou mu bylo kladeno za vinu spáchání skutku, jehož se měl dopustit vůči poškozené [redacted] [redacted] dne 22. 5. 2022 a které bylo právně posouzeno jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Dne 26. 8. 2022 předložil [redacted] [redacted] prostřednictvím svého obhájce okresnímu soudu v souvislosti s žádostí o předběžné projednání obžaloby listinu podepsanou poškozenou, z níž dle něj vyplývalo, že poškozená [redacted] [redacted] bere svůj souhlas s trestním stíháním [redacted] [redacted] zpět. V reakci na tuto skutečnost bylo ze strany samosoudce přímo od jmenované poškozené v září 2022 zjištěno, že v té době již není v žádném partnerském vztahu s [redacted] [redacted] a že jej nepovažuje za osobu, ohledně níž by měla jako svědek právo odeprít výpověď, okolnosti zmíněného zpětvzetí jejího souhlasu s trestním stíháním [redacted] [redacted], pak vysvětlila tak, že byla kontaktována v srpnu 2022 obhájcem [redacted] [redacted], zda by vzala souhlas s trestním stíháním [redacted] [redacted] zpět vzhledem k jeho již pravomocnému odsouzení s tím, že text zpětvzetí jí byl doručen obhájcem [redacted] [redacted] a že tento podepsala. Ve věci bylo konáno hlavní líčení dne 26. 9. 2022, při něm byl prováděn mj. i výslech [redacted] [redacted] v procesním postavení svědkyně (v rámci něj jí byly přitom obhájcem obžalovaného opakovaně pokládány dotazy směřující k tomu, zda jmenovaná chce, aby bylo trestní stíhání [redacted] [redacted] zastaveno). Uvedeného dne 26. 9. 2022 byl ve věci Okresním soudem v Chebu vyhlášen rozsudek sp. zn. 2 T 56/2022, který nabyl právní moci dne 13. 10. 2022 a kterým byl [redacted] [redacted] uznán vinným přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil dne 22. 5. 2022 v době kolem 06:19 hodin tak, že na blíže nezjištěném místě, pravděpodobně z místa svého bydliště [redacted] [redacted], prostřednictvím sociální sítě Messenger ze svého účtu „[redacted]“ zaslal na účet „[redacted]“ patřící osobě [redacted] [redacted], narozené [redacted], celkem 13 audio zpráv, ve kterých ji vulgárně urážel a v jedné z nich uvedl: „Jestliže babičku odvezou já tě zabijuuuu ... zabiju tě mrdkooo“, a to v souvislosti s tehdy probíhajícím trestním řízením vedeným u Okresního soudu v Chebu sp. zn. 7 T 75/2021, ve věci zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, ve kterém bylo [redacted] [redacted] kladeno za vinu dlouhodobé psychické a fyzické násilné jednání vůči [redacted] [redacted], a u jmenované jednání [redacted] [redacted], a to i s ohledem na jeho předchozí násilnické chování k ní, u ní vzbudilo důvodnou obavu o její život a zdraví.
32. Žádná ze stran žádné další doplnění dokazování ve veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu nad rámec výše uvedeného nenavrhovala.
33. Rovněž je třeba zdůraznit, že v řízení, které nyní předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, soud druhého stupně nezjistil žádné procesní vady, které by samy o sobě vedly ke zrušení tohoto rozhodnutí. Orgány činné v přípravném řízení i soud prvního stupně postupovaly podle příslušných

procesních ustanovení v souladu s trestním řádem a umožnily obžalované uplatnit všechna její práva, včetně práva na obhajobu, které jejich postupem nebylo omezeno ani zkráceno.

34. Dále je možno konstatovat, že okresní soud provedené důkazy následně zhodnotil podle vlastního přesvědčení jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 trestního řádu). V odůvodnění napadeného rozsudku poté uvedl všechny významné skutečnosti důležité pro své rozhodnutí, vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, a přesvědčivě vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Okresní soud přitom provedené důkazy v odůvodnění nejen vyjmenoval a shrnul jejich obsah, nýbrž i náležitě vyhodnotil. Hodnocení důkazů okresním soudem plně odpovídá zákonným kritériím.

D.

35. Jak bylo výše podrobně popsáno, obžalovaná ve svém odvolání uplatnila celou řadu odvolacích námitek. **K její strany vzneseným procesním námitkám zpochybňujícím zejména způsob výslechu poškozené ██████████ ██████████ v procesním postavení svědkyně při hlavním líčení konaném ve věci dne 31. 3. 2023 se již odvolací soud vyjádřil v předcházející části odůvodnění tohoto rozsudku** (viz výše v odstavci 22. odůvodnění tohoto rozsudku) a tyto shledal jako nedůvodné. Krajský soud se bude nyní blíže zabývat odvolacími námitky týkajícími se skutkových zjištění okresního soudu.
36. V tomto směru je možno uvést, že okresní soud na podkladě řádně provedeného dokazování dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům (s níže naznačenou výjimkou), jež náležitě vyjádřil jak ve výroku o vině. V jeho odůvodnění způsobem, který odpovídá § 125 odst. 1 trestního řádu, vyložil, jaké skutečnosti vzal za prokázané, na základě jakých důkazů a jejich hodnocení, jak se vypořádal s obhajobou obžalované. Odůvodnění napadeného rozsudku je přesvědčivé a logické. Krajský soud se s argumentací okresního soudu a s jeho skutkovými závěry publikovanými ve výroku napadeného rozsudku (s již zmíněnou výjimkou) ztotožnil.
37. Odvolací soud v obecné rovině konstatuje, že těžiště dokazování leží před okresním soudem jako soudem nalézacím. V této souvislosti je nutno vyzdvihnout zásadu ústnosti a bezprostřednosti, na základě níž dospěl okresní soud k vyhodnocení výpovědi obžalované na straně jedné a svědecké výpovědi poškozené ██████████ ██████████ na straně druhé, a rovněž i výpovědi dalších osob v postavení svědků. Je třeba připomenout, že to je zejména nalézací soud, který má vytvořeny ty nejlepší podmínky pro hodnocení provedených důkazů, zejména pak obsahu výpovědi vyslychaných osob. Má možnost vidět a slyšet tyto osoby a hodnotit tak nejen jejich věrohodnost obecnou, ale i věrohodnost specifickou. Vzhledem ke skutečnostem namítaným v rámci odvolání obžalované je nutno připomenout ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu, dle něhož je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, pokud neprovede důkazy nové či nezopakuje důkazy již provedené, k čemuž v dané věci nedošlo. Pokud soud prvního stupně hodnotí všechny relevantní důkazy (některé podstatné nepomine) a hodnotí je zákonným způsobem a podle zásad logiky, nepřísluší krajskému soudu jako soudu přezkumnému do tohoto procesu zasahovat. Nepřísluší mu hodnotit důkazy jinak nebo dávat okresnímu soudu závazné pokyny k jejich odlišnému hodnocení, a to ani v případech, kdy by bylo možné tytéž důkazy hodnotit s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. Ve vztahu k těmto důkazům je vázán jejich hodnocením soudem prvního stupně. Možnost přezkumu napadeného rozhodnutí odvolacím soudem je nepochybně odvislá i od toho, jak nalézací soud své úvahy vyjádří v odůvodnění svého rozhodnutí. Jak již bylo řečeno, za situace, kdy úvahy okresního soudu nepostrádají pravidel formální logiky, kdy tyto byly logicky a přesvědčivě vysvětleny v odůvodnění napadeného rozsudku, nebylo důvodu jakkoli do skutkových zjištění, která byla i výstižným způsobem vyjádřena ve výroku o vině napadeného rozhodnutí okresního soudu, zasahovat.
38. Pro stručnost krajský soud na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Jak již bylo výše zmíněno, těžiště dokazování i hodnocení důkazů je před soudem prvního stupně. Pokud soud prvního stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu a hodnotil všechny ve věci

provedené důkazy, a to jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, přičemž hodnocení neodporuje elementárním principům logiky, a tak tomu v dané věci bylo, nemá krajský soud oprávnění ani důvod do hodnocení důkazů s níže popsanou výjimkou zasáhnout. V zásadě se tak ztotožnil skutkovými závěry okresního soudu publikovanými ve výroku o vině napadeného rozsudku.

39. V souvislosti s tím je nutné zdůraznit, že nalézací soud má to výsadní právo přímo provádět a hodnotit provedené důkazy a vyvozovat z nich odpovídající logické závěry. V daném směru je odvolací soud do značné míry omezen, neboť podle ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu může z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem. Tyto důkazy přitom hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je pak vázán hodnocením těch důkazů provedených soudem prvního stupně s výjimkou důkazů, které sám ve veřejném zasedání znovu provedl.
40. Odvolací soud skutečně provedl některé důkazy, včetně výše zmíněného nově zpracovaného znaleckého posudku Mgr. et Mgr. ■■■■■■■■■■, nicméně neprováděl výslech poškozené ani obžalované, tedy důkazy pro rozhodnutí ve věci podstatné. Důkazy, které odvolací soud ve veřejném zasedání nově provedl, přitom žádné zásadní změny do hodnocení provedených důkazů nepřinesly.
41. Oba výše zmínění v odvolacím řízení slyšení znalci setrvali na závěrech jimi podaných posudků. Znalce Mgr. et Mgr. ■■■■■■■■■■ přitom poškozenou ■■■■■■■■■■ pro účely vypracování svého znaleckého posudku vůbec nevyšetřovala, tato se v rámci svého znaleckého zkoumání soustředila výlučně na formální, obsahové a věcné nedostatky dříve zpracovaného znaleckého posudku PhDr. ■■■■■■■■■■. Přestože tomuto vytykala mj. to, že v době vyšetření poškozené pro účely zpracování jeho posudku neměl k dispozici kompletní spisový materiál, ten pak neměla k dispozici, jak bylo výše naznačeno výše v odstavci 28. odůvodnění tohoto rozsudku, ani uvedená znalkyně. Rovněž je možno doplnit, že objektivitě z její strany podaného posudku nepřispívá ani to, jaké jí byly pro účely vypracování její posudku jeho zadavatelem předloženy podklady (k tomu rovněž blíže viz v odstavci 28. odůvodnění tohoto rozsudku). Je třeba si uvědomit, že PhDr. ■■■■■■■■■■ byl v nyní projednávané věci přibrán policejním orgánem jako znalec výše uvedené odbornosti k posouzení osoby poškozené na samém počátku trestního řízení, kdy bylo namísto z hlediska dalšího postupu v dané trestní věci realizovat požadované znalecké vyšetření poškozené co nejdříve od spáchání stíhané trestné činnosti. Tomu, v jaké fázi řízení byl znalci k vypracování znalecký posudek zadán, pak i odpovídaly podklady, které mu policejní orgán poskytl (obdobná situace nastala i ve věci rovněž zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. ■■■■■■■■■■ ze dne 25. 6. 2021 k posouzení duševního stavu obžalované, jehož závěry obžalovaná nijak nezpochybňuje). Jak již bylo zmíněno (a o čemž znalkyně Mgr. et Mgr. ■■■■■■■■■■ úplné informace neměla), před podáním výpovědi v hlavním líčení dne 31. 3. 2023 byl znalec PhDr. ■■■■■■■■■■ seznámen mj. s procesně použitelnými výpověďmi poškozené i s obhajobou namítanými okolnostmi podání trestního oznámení poškozenou v roce 2017 seznámen. Znalce popsané formální nedostatky zmíněného znaleckého posudku PhDr. ■■■■■■■■■■ neodůvodňují bez dalšího závěr o nepoužitelnosti tohoto důkazu v rámci nyní probíhajícího trestního řízení. Pokud jde o znalkyni zmiňované věcné výhrady k posudku PhDr. ■■■■■■■■■■, je třeba si uvědomit, že na rozdíl od ní PhDr. ■■■■■■■■■■, který byl jako znalec výše uvedené odbornosti ve věci přibrán již ve stádiu přípravného řízení, v rámci svého znaleckého zkoumání poškozenou osobně vyšetřil a své závěry opřel i o výsledky řady standardizovaných psychologických testů, kterým jí podrobil. Mj. v rámci tohoto znaleckého zkoumání učinil závěry v tom směru, že je výpověď poškozené věrohodná (resp. že u poškozené nezjistil takové osobnostní charakteristiky, takové projevy, které by signalizovaly jakékoliv zkreslení její výpovědi, rovněž mj. uváděl, že poškozená disponuje intelektovou úrovní v dolním pásmu populačního středu a že její paměťové funkce jsou na dobré úrovni a že je schopna adekvátně vnímat prožitou událost, uložit tuto paměťovou stopu a následně ji reprodukovat). PhDr. ■■■■■■■■■■ si přitom při doplnění svého výslechu v odvolacím řízení obhájil jím prezentované závěry a přesvědčivě reagoval i na výtky k jeho

posudku ze strany znalkyně Mgr. et Mgr. [REDACTED] [REDACTED]. Oproti tomu znalkyně se na jednu stranu sice ve své výpovědi vyjadřovala v tom smyslu, že pro účely vypracování znaleckého posudku uvedené odbornosti nelze předepisovat, jakou metodu znalec použije, na druhé straně jedna z jejích výtek spočívala v tom, že znalec PhDr. [REDACTED] při vyšetření poškozené nepoužil Rorschachův test. Pokud byla znalkyně dále zpochybňována vhodnost jím při vyšetření poškozené užitých metod, a to na základě tvrzení znalkyně, že podle ní jde na základě Ravenovy zkoušky provedené znalcem u poškozené v případě poškozené o osobu s lehkou mentální retardací, znalec PhDr. [REDACTED] v té souvislosti na podporu validity svých závěrů o intelektu poškozené logicky poukazyval na to, že v tomto směru (oproti znalkyni) jeho závěr nestojí výhradně na výsledku zmíněné zkoušky, nýbrž na komplexním zhodnocení osoby poškozené (k tomu blíže viz výše v odstavci 30. odůvodnění tohoto rozsudku). Lze shrnout, že krajský soud v projednávané věci sice výše popsáním způsobem doplnil dokazování, ovšem nově provedené důkazy nepochoybnily podstatným způsobem závěry ve věci zpracovaného znaleckého posudku PhDr. [REDACTED].

42. Dále je třeba vzhledem k argumentaci odvolatelky zdůraznit, že **okresní soud svůj závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené [REDACTED] [REDACTED] neopřel výhradně o výše zmíněný znalecký posudek znalce PhDr. [REDACTED], nýbrž tento byl jen jedním z více důkazů, na základě něhož k tomu závěru okresní soud dospěl. Je třeba připomenout závěr znalce o věrohodnosti výpovědi poškozené je pouze důkazem o tom, že z psychologického hlediska se jedná o výpověď věrohodnou, není však právním závěrem o věrohodnosti takové výpovědi. Právní závěr totiž může učinit pouze soud.**
43. Uplatněnými odvolacími námitkami obžalovaná zpochybňuje na základě provedení dokazování a hodnocení důkazů okresním soudem zjištěný skutkový stav a domáhá se primárně takového závěru (skutkového stavu), který by odpovídal jejím představám. Obdobně jako v předešlých fázích řízení se snaží zpochybnit věrohodnost výpovědi poškozené [REDACTED] [REDACTED], která přitom o závadovém jednání obžalované podala konzistentní výpověď absentující jakékoliv podstatné rozpory v zásadních okolnostech. Z pochopitelných důvodů pak obhajoba pomíjí existenci řady výše zmiňovaných nepřímých důkazů podporujících verzi skutkového děje popisovaného poškozenou a naopak znevěhodňující obhajobu obžalované. K tomu je však třeba uvést, že pokud se okresní soud celou věcí podrobně zabýval, postupoval přitom v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, a v rámci tohoto svého postupu se přiklonil přes popěrné stanovisko obžalované k verzi průběhu předmětných událostí uváděných poškozenou, která je přitom podporována dalšími ve věci provedenými důkazy, a tento svůj závěr srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil a dostatečně rozvedl, jakými úvahami se při svém rozhodování řídil tak, jak se i v nyní projednávaném případě stalo, nelze takový postup okresního soudu rozhodně bez dalšího interpretovat tak, jak činí obhajoba v odůvodnění podaného odvolání obžalované.
44. Svými odvolacími námitkami obžalovaný zpochybňuje správnost skutkových závěrů okresního soudu, které byly v dané věci učiněny zejména tím způsobem, že napadá věrohodnost ve věci slyšené poškozené [REDACTED] [REDACTED], která ve věci opakovaně vypovídala jak v přípravném řízení i v hlavním líčení, a to v podstatných bodech shodně. To platí i o výpovědi jmenované poškozené, kterou podala v hlavním líčení konaném dne 31. 3. 2023. Je přitom třeba zdůraznit, že tato se v žádných zásadních okolnostech neodchyluje od svých předešlých procesně použitelných výpovědí, přestože ji podala s odstupem cca dvou roků od doby, kdy mělo dojít k ukončení stíhaného jednání obžalované, přestože se stala v květnu 2022 obětí další výše popsané trestné činnosti, jíž se vůči ní dopustil [REDACTED] [REDACTED] (a která úzce souvisela s nyní projednávanou věcí), a přestože obžalovaná (prostřednictvím svého obhájce) i poškozená v letošním roce shodně deklarovaly, že v mezidobí mezi nimi došlo k podstatnému zlepšení jejich vzájemných vztahů. Jak již bylo výše zmíněno, výslech poškozené realizovaný při hlavním líčení konaném dne 31. 3. 2023 byl prováděn ze strany okresního soudu velice pečlivě a poškozená se v něm podrobně vyjadřovala

mj. i k okolnostem, za nichž vůči ní ze strany obžalované k předmětnému jednání docházelo, snažila se i přes výše zmíněný časový odstup od předmětné události upřesnit povahu i četnosti předmětného jednání, jehož se vůči ní obžalovaná dopustila, a v rámci toho rozlišit, jakého jednání se vůči ní dopustila obžalovaná, a nikoliv [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále je možno doplnit, že v její výpovědi nebyla patrná žádná snaha jakýmkoliv způsobem zveličovat jednání obžalované. I s přihlédnutím ke způsobu, jakým poškozená popsala vnímaný děj, je možno konstatovat, že výpověď poškozené je logická a přesvědčivá. Obecná věrohodnost této svědkyně nebyla nijak narušena její případnou trestní minulostí, když dle opisu z evidence rejstříku trestů nebyla v minulosti soudně trestána. Rovněž ani z hlediska specifické věrohodnosti i při vědomí existence zmiňovaných okolností tehdejšího vztahu mezi obžalovanou a poškozenou a obhajobou opakovaně zdůrazňovaných situacích, kdy poškozená v minulosti zalhala, neměl odvolací soud důvod (v kontextu s tím, co bylo zjištěno z dalších ve věci provedených důkazů o vztahu mezi poškozenou a [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovanou) pochybovat o pravdivosti její výpovědi, kterou v nyní projednávané věci podala. Pokud obhajoba poukazuje opětovně i v podaném odvolání na užívání drog ze strany poškozené, je k tomu třeba uvést, že poškozená se ve své výpovědi zmiňovala o užití drog v roce 2018, nicméně současně uváděla (a tuto část její výpovědi obhajoba z pochopitelných důvodů pomíjí), že od narození jejího syna již drogy neužívala. Ke stíhanému jednání přitom docházelo až po narození syna poškozené a [REDAKCE] [REDAKCE]. K tomu je možno dodat, že po březnu 2021 se poškozená i v souvislosti s probíhajícím opatrovnickým řízením ohl. nezletilého syna [REDAKCE] [REDAKCE] podrobovala v organizaci [REDAKCE] [REDAKCE] testům na omamné a psychotropní látky a tyto byly negativní. Ani s přihlédnutím ke skutečnostem týkajícím se průběhu předešlého vztahu mezi obžalovanou a poškozenou nenasvědčuje ve výpovědi poškozené nic tomu, že by snad chtěla nějakým způsobem obžalované přitížít. Skutečnosti z této její výpovědi vyplývající, pokud jde o jejich časové zařazení, četnost, projevy a intenzitu, přitom našly odraz přímo ve výroku o vině napadeného rozsudku. Toliko s výhradou, pokud jde o četnost projevů předmětného chování obžalované v období od listopadu do konce 2019, když poškozená v tomto směru uvedla četnost dvakrát do měsíce, nikoliv nejméně jednou za dva měsíce, jak okresní soud specifikoval ve výroku o vině napadeného rozsudku. Nicméně k tomu je nutno dodat, že i v případě, že by se odvolací soud mohl od právě uvedeného skutkového zjištění odchýlit za podmínek ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu (tj. v případě, že by výslech poškozené v odvolacím řízení opakoval), bránil by v jeho případné korekci zákaz reformace in peius, tj. zákaz změny k horšímu, zakotvený v ustanovení § 264 odst. 2 trestního řádu. Okresní soud přitom na základě konkrétních skutečností, které zmiňuje v odůvodnění napadeného rozsudku, důvodně vyhodnotil obhajobu obžalované jako nevěrohodnou a účelovou vedenou snahou obžalované z jednání kladené jí za vinu vyvinit se s tím, že neuvěřil jejímu tvrzení o tom, že jmenované uštedřila výlučně jednu facku a ničeho dalšího se vůči ní nedopustila.

45. Skutkový děj v rozsahu popsaném ve výroku o vině napadeného rozsudku je tedy prokazován zejména svědeckou výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud nepochybil, když jako stěžejní důkaz při závěru o vině obžalované z tohoto jednání vyhodnotil především její svědeckou výpověď. Dále je třeba zdůraznit, že zmiňovaný přímý důkaz usvědčující obžalovanou z jednání popsaného ve výroku o vině napadeného rozsudku nestojí osamoceně, když tato je podporována i dalšími, byť nepřímými ve věci provedenými důkazy.
46. **Současně je třeba vzhledem k argumentaci obžalované v podaném odvolání zdůraznit, že svůj závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené okresní soud neopřel výlučně o konzistentnost jí ve věci podaných svědeckých výpovědí a o závěry zpracovaného již výše zmiňovaného znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie zpracovaného PhDr. [REDAKCE], nýbrž poukázal i na další nepřímé důkazy, které jsou vzájemně souladné s poškozenou uváděnými skutečnostmi a které její verzi průběhu skutkového děje významným způsobem (a to na rozdíl od verze tvrzené obžalovanou) podporují.** Konkrétně jednak výpověďmi dalších svědků, jednak listinnými důkazy. V případě zmiňovaných výpovědí dalších svědků je třeba zdůraznit, že šlo nejen o svědky z okruhu příbuzných

či známých poškozené, tj. svědkyně [redacted] [redacted] (matka poškozené) a [redacted] [redacted] (sestra poškozené), o nichž přitom i s ohledem na skutečnosti zmiňované obžalovanou v odůvodnění jejího odvolání nelze tvrdit, že by svými výpověďmi chtěly poškozené nějak přilepšit, či svědci [redacted] [redacted] (bratr poškozené) a [redacted] [redacted], ale i svědkyně [redacted] [redacted], která neměla k obžalované ani k poškozené jakýkoliv bližší vztah a nebyla tedy nijak zainteresována na výsledku trestního řízení. Pokud přitom obhajoba cituje v odůvodnění odvolání určité pasáže z výpovědi matky a sestry poškozené, v níž se tyto zmiňovaly o případech, kdy poškozená v minulosti zalhala, z pochopitelných důvodů se již nezmiňuje o tom, že obě jmenované se pak i současně ve svých svědeckých výpovědích přesvědčivě vyjadřovaly, proč přes tyto zkušenosti s poškozenou tomu, co jim uváděla poškozená o jejím společném soužití s obžalovanou a [redacted] [redacted], věřily. Rovněž pak obhajoba opakovaně poukazuje na trestní oznámení podané poškozenou dne 2. 5. 2017 o tom, že byla napadena dvěma neznámými osobami, a následně tato připustila, že si tuto událost vymyslela (k odložení této věci ze strany policejního orgánu přitom došlo usnesením ze dne 13. 6. 2017, tj. vydaným cca jeden měsíc po prvotním oznámení dané události poškozenou, nikoliv tedy s odstupem několika měsíců, jak argumentuje obžalovaná v odůvodnění odvolání). Již se ale nezmiňuje o tom, že v témže období (dne 27. 5. 2017) poškozená podala i další trestní oznámení, na základě něhož bylo zahájeno trestní stíhání jejího bývalého partnera, které bylo skončeno pravomocným odsuzujícím rozsudkem ze dne 23. 4. 2018 ve věci vedené Okresním soudem v Chebu pod sp. zn. 2 T 129/2017. Tímto rozsudkem byl bývalý partner poškozené [redacted] [redacted] uznán vinným přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se vůči poškozené dopustil od 8. 3. 2017 do konce dubna 2017, a dále přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se dopustil vůči poškozené dne 27. 5. 2017, kdy ji fyzicky napadl a způsobil jí v rozsudku popsaná zranění, která spočívala mj. v tom, že jí zlomil ruku, způsobil zhmožděninu hrudníku, dolní hrudní a bederní páteře atd. Tato její zranění, která jí dne 27. 5. 2017 byla způsobena, byla přitom i objektivizována mj. závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

47. Z listinných důkazů je možno kromě příslušných listin z opatrovnického spisu vedeného ohl. nezl. [redacted] [redacted] zmínit např. lékařskou zprávu dokumentující zranění a ošetření poškozené po incidentu ze dne 4. 3. 2021, protokol o prohlídce těla poškozené z téhož dne, fotografii zranění poškozené z 22. 1. (č.l. 196) a rovněž i ze strany poškozené doloženou e-mailovou komunikaci mezi poškozenou a OSPOD, z níž je zřejmé, že se poškozená na OSPOD s žádostí o pomoc při řešení její situace obrátila již nejpozději v lednu 2021. Rovněž je třeba vyzdvihnout i ve věci zajištěné záznamy komunikace prostřednictvím sms zpráv, Facebook či jiných sociálních sítí mezi poškozenou a obžalovaným, mezi poškozenou a obžalovanou, mezi poškozenou a její sestrou, mezi sestrou poškozené a [redacted] [redacted], mezi sestrou poškozené a obžalovanou či mezi poškozenou a [redacted] [redacted], v nichž se zrcadlí poškozenou popisované skutečnosti o chování obžalovaných vůči ní a které (stejně jako poškozenou doložená e-mailová komunikace mezi poškozenou a OSPOD), jak již v této souvislosti v odůvodnění napadeného rozsudku přiléhavě poukázal okresní soud, dokládají, že podání trestního oznámení poškozenou dne 4. 3. 2021 nelze vnímat jako reakci na ojedinělý incident z 4. 3. 2021, nýbrž jako vyvrcholení dlouhodobé a pro poškozenou neudržitelné situace. K této posledně zmiňované komunikaci mezi poškozenou a [redacted] [redacted] je možno doplnit, že záznam o této komunikaci prostřednictvím sociální sítě Facebook (č.l. 172-173 spisu) předložila již v přípravném řízení (v březnu 2021) policejnímu orgánu jmenovaná [redacted] [redacted].
48. Tj. na základě výše zmiňovaných vzájemně korespondujících a na sebe ve svém souhrnu logicky navazujících důkazů lze závěr o vině obžalované spolehlivě a bez důvodných pochybností učinit, a není pochyb o tom, že se tedy skutkový děj odehrál tak, jak je popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku.

49. Vzhledem k argumentaci obžalované v jí podaném odvolání je třeba zdůraznit, že ve věci provedené důkazy dovolují učinit bez důvodných pochybností i závěr o tom, že právě ona byla pachatelem jednání popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku.
50. Pokud jde tedy o konkrétní odvolací námítka obžalované týkající se skutkových zjištění nalézacího soudu, která směřovala do hodnocení provedeného dokazování, tyto krajský soud neshledal jako důvodné.

E.

51. Z výše uvedeného je zřejmé, že krajský soud se ztotožnil se skutkovými zjištěními učiněnými okresním soudem a tyto považuje za správné. To samé však již nelze říci zcela o **právním hodnocení stíhaného jednání**. Krajský soud se ztotožnil s právním posouzením jednání obžalované, z něhož byla okresním soudem uznána vinným, tj. s posouzením tohoto jednání jakožto trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 trestního zákoníku. K tomu je třeba ale současně uvést, že **okresní soud správně zhodnotil, že toto jednání obžalované vykazuje všechny znaky tohoto trestného činu v jeho základní skutkové podstatě vyjádřené v odstavci 1 ustanovení § 199 trestního zákoníku, tj. že týrala osobu blízkou žijící s ní ve společném obydlí**. Užití této právní kvalifikace okresní soud vysvětlil v odstavci 18. odůvodnění napadeného rozsudku (stejně jako to, že obžalovaná jednala jako pachatel ve smyslu § 22 odst. 1 trestního zákoníku, nikoliv ve formě spolupachatelství s již odsouzeným [redacted] [redacted]) na straně 9 a správně vyhodnotil i formu zavinění v podobě úmyslu přímého. Pro stručnost lze přitom na tuto pasáž odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. **Oproti okresnímu soudu však krajský soud dospěl k závěru, že v daném případě již ale nebyl naplněn kvalifikující znak uvedený v odstavci 2 písm. d) tohoto zákonného ustanovení, tj. že takový čin páchala po delší dobu**. Obžalovaná si vytvořila ve společné domácnosti takový model jejího fungování, v němž si osobovala právo na kontrolu a kritiku jednání poškozené, přičemž toto vyústilo zejména v její psychické ponižování ze strany obžalované, a to v takové míře, že to v poškozené vyvolalo pocity úzkosti, ponížení, strachu, bezmoci a bezvýchodnosti jejího postavení. Je zjevné, že ze strany obžalované se ve vztahu k poškozené nejednalo o běžné, drobné, případně dílčí konflikty nepřesahující obvyklou a společensky akceptovatelnou míru. V tomto kontextu je pak nutno vnímat i užití urážek a vulgarit vůči poškozené ze strany obžalované a ponižování poškozené ve smyslu neustálého dohledu, kontroly a vyžadování konkrétních úkonů přesně podle představ obžalované, což poškozená oprávněně brala jako šikanu. Vztah mezi obžalovanou a poškozenou vystihuje skutečnost, že obžalovaná si dovolila kontrolovat komunikaci poškozené v jejím mobilním telefonu. K popisovanému chování obžalované vůči poškozené přitom nedocházelo jen sporadicky, nýbrž s určitou mírou trvalosti. Rovněž pak nelze odhlédnout, že k tomuto jednání ze strany obžalované vůči poškozené docházelo za situace, kdy obžalovaná věděla o tom, jakým způsobem se chová vůči poškozené [redacted] [redacted], tj. syn obžalované a současně druh poškozené, a některým jeho útokům vůči poškozené byla i osobně přítomna. K tomu je možno dodat, že týrání nemusí být soustavné a trvalé, posuzuje se v závislosti na jeho intenzitě, takže se může jednat buď o intenzivní, byť krátkodobé, jednání, nebo sice méně intenzivní, ovšem delší dobu trvající zlé nakládání vyznačující se ovšem v obou případech vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti. Pokud jsou tyto projevy chování obžalované vůči poškozené zhodnoceny komplexně, vykazují jednoznačně výrazně vyšší míru závažnosti nad rámec obvyklých neshod, vztahových asymetrií či konfliktního soužití. Poškozená proto důvodně pocítovala i jednání obžalované jako jednání vyššího stupně hrubosti a bezcitnosti, tedy jako těžké příkoří. Jednání obžalované konkretizované ve výroku o vině napadeného rozsudku je proto možno podřadit pod pojem týrání ve smyslu ust. § 199 trestního zákoníku. Nicméně sama poškozená uvedla, že obžalovaná se k ní nechovala úkorně v takovém rozsahu, míře a způsobem jako [redacted] [redacted], neboť se jednalo o nižší intenzitu i frekvenci útoků. Maje na paměti, že trvalost pachatelova jednání ve smyslu § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku je třeba posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání, s tím, že pro posouzení otázky, zda pachatel pokračoval v páchání uvedeného trestného činu po delší dobu, je určující nejen celková doba týrání, ale je třeba

též přihlídnout ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti atd., dospěl krajský soud k závěru, že byť týrání poškozené ze strany obžalované bylo realizováno v období výrazně přesahujícím řádově několik měsíců, s ohledem na méně intenzivní způsob jeho provedení v daném případě nebyl znak kvalifikované skutkové podstaty stíhaného trestného činu ve smyslu § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku naplněn.

52. Výše uvedená skutečnost byla důvodem, proč odvolací senát § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a znovu pak ve věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, tedy zopakoval skutková zjištění ve shodě se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně s tím, že jednání kvalifikoval pouze jako stíhaný trestný čin v jeho základní skutkové podstatě, tj. jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku.

F.

53. Krajský soud musel v návaznosti na zrušení výroku o vině zrušit v napadeném rozsudku i **výrok o trestu**. Nic mu nebránilo, aby v tomto směru sám znovu rozhodl. Předně je třeba uvést, že shora uvedená korekce právní kvalifikace stíhaného jednání měla za následek, že trest byl obžalované ukládán v rámci sazby stanovené v § 199 odst. 1 trestního zákoníku, jehož pachatel je ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do čtyř let. Při rozhodování o druhu a výši trestu krajský soud vycházel ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku. K osobě obžalované je možno uvést, že tato je rozvedená a má jednoho (již dospělého) syna. Je zaměstnána jako [REDAKCE] ve Spolkové republice Německo. Dle opisu z evidence přestupků nebyla sankcionována pro přestupkové jednání. V opisu z rejstříku trestů nemá obžalovaná žádný záznam.
54. Pokud jde o polehčující a přitěžující okolnosti, krajský soud stejně jako soud prvního stupně v napadeném rozsudku shledal, že obžalované polehčuje předchozí vedení řádného života ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku. Kromě toho lze obžalované přiznat i polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. j) trestního zákoníku s ohledem na zjištění, že uhradila škodu, kterou činem způsobila [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Naopak přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 trestního zákoníku (oproti soudu prvního stupně) krajský soud nezjistil.
55. Při zvažování druhu trestu se krajský soud ztotožnil se závěrem okresního soudu, že je namístě na obžalovanou působit alternativním druhem trestu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, konkrétně výchovným trestem v podobě podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Odvolací soud se tedy v otázce druhu ukládaného trestu ztotožnil se závěry nalézacího soudu. Při zohlednění všech relevantních skutečností (vč. již zmíněného zmírnění právní kvalifikace) v rámci uvedené zákonné trestní sazby uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, tj. čtyři měsíce nad spodní hranici této sazby, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců (tj. v rámci zákonného rozpětí od jednoho do pěti let), kterýžto zohledňuje jak osobu obžalované, tak konkrétní závažnost daného skutku.

G.

56. Z podnětu odvolání obžalované byl **přezkumu podroben i výrok o náhradě škody**. V nyní projednávané věci se k trestnímu řízení řádně a včas připojila a nárok na náhradu škody ve výši 590 Kč se zákonným úrokem z prodlení z dlužné částky ode dne právní moci rozsudku až do zaplacení uplatnila [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v souvislosti s náklady lékařské péče poskytnuté dne 4. 3. 2021 poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], které byly touto zdravotní pojišťovnou uhrazené příslušnému zdravotnickému zařízení. Vzhledem ke skutečnosti, že provedeným dokazováním v odvolacím řízení bylo zjištěno, že jmenované poškozené byla již obžalovanou jí nárokováná částka uhrazena, bylo nutno na tuto skutečnost reagovat tak, že krajský soud znovu o této otázce rozhodl tak, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu jmenovanou poškozenou odkázal s jí uplatněným nárokem vůči obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] na řízení ve

věcech občanskoprávních, neboť podle dosavadních výsledků dokazování nebyl pro vyslovení povinnosti k náhradě škody podklad.

H.

57. Z výše uvedeného je patrné, že krajský soud shledal odvolání obžalované důvodným, byť z jiných než jí výslovně namítaných důvodů. Lze tedy shrnout, že z výše uvedených důvodů na podkladě odvolání obžalované zrušil odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu v celém rozsahu a sám podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 6. 12. 2023

JUDr. Ivana Růžičková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hřímanová v. r.